

PRST

Cena numeru 2 zł.

GŁOS ROBOTNICZY

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III

ŁÓDŹ, SOBOTA 10 MAJA 1947 ROKU

Nr 127 (708)

Oreddie Prezydenta Bieruta

Ojczyzna z otwartymi ramionami przyjmuje
tułaczę rzesze emigrantów
Zjazd wychodźstwa polskiego we Francji

PARYŻ PAP. Na rozpoczęty w piątek zjeździe wychodźstwa polskiego we Francji odczytano następujące oredzie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej — Bolesława Bieruta.

„W imieniu Rzeczypospolitej i swoim własnym przesyłam zjazdowi wychodźstwa polskiego we Francji serdeczne pozdrowienia i życzenia owocnej pracy. Wychodźstwo polskie zdobyło sobie godne i zaszczytne miejsce w walce pracy dla Polski.

W okresie okupacji dziesiątki tysięcy Polaków walczyły ramie w ramie z patriotami Francji przeciwko wspólnemu wrogowi, najeźdźcy hitlerowskiemu. Nie mniejsza była i jest dzisiaj gotowość patriotów polskich we Francji niesienia bezpośredniej pomocy Ojczyźnie. Pełni uznania jesteśmy dla pomocy materialnej jakiej udzieliłście Krajowi w postaci daniny i odzieży dla sierot naszych. Wasza serdeczna troska i gorące uczucie łączności z krajem ojczystym, Wasza sympatia i poparcie dla tego wielkiego dzieła, które podjął i prowadzi rząd demokratyczny Rzeczypospolitej, napędza nas dumą i radością, dodając bodźca do pracy nad odbudową Polski, nad podniesieniem kultury i dobrobytu ludu pracującego, nad utrwaleniem sił, wielkości i niepodległości naszej Ojczyzny.

Ale najbardziej cieszy nas to, że wśród budowniczych Polski Ludowej znajdujemy dzisiaj na ziemi ojczystej tysiące repatriantów z Francji, którzy z zapałem pracują w kopalniach i warsztatach, na roli i w aparacie państwowym. Naród polski ceni wysoko pracę rodaków, którzy po latach przymusowej tułaczki na pierwszy zew ojczyzny stanęli do wspólnych szeregów pracowników dla jutra. Po raz pierwszy w dziejach naszych zwycięska demokracja polska odwróciła kierunek wędrówki polskiej. Nie z Polski do ob-

cych krajów po gorzki chleb tułaczki, ale z krajów obcych do Polski płynie dziś rzesza Polaków. Ta zmiana jest symbolem naszego odrodzenia demokratycznego, symbolem nowej Polski Ludowej. Imię tej Polski kształtuje się w kraju po

przez jedność narodu, imię tej Polski budujecie wy, tam na wychodźstwie jedność wszystkich Polaków dobrej woli, w sercach których żyje prawdziwa miłość Ojczyzny. Witając Wasz zjazd w imieniu wszystkich Polaków w kraju, życzę serdecznie powodzenia w Waszej pracy nad dalszym umocnieniem w sercach polskiego wychodźstwa poczucia więzi patriotycznej z Polską, nad wychowaniem Waszych dzieci i młodzieży w duchu gorącego przywiązania do kraju swoich ojców, dla historii i kultury ojczystej, dla przyszłych dzieł narodu polskiego, którego rozkwit, wielkość i dobrobyt niechaj zawsze i wszędzie będzie dla Was sprawą najważniejszą.

List tow. Wiesława do III Zjazdu AZWM „Życie”

WARSZAWA (PAP). Sekretarz generalny KC PPR — Gomułka-Wiesław nadesłał na odbywający się w Warszawie zjazd AZWM „Życie” następujący list: „Przesyłam delegacji zjazdu serdeczne pozdrowienia i szczerze życzenia najowocniejszych obrad.

Wśród wielu odcinków pracy i walki milionów Polaków, budujących nowy, lepszy od poprzedniego dom narodu — Polskę Ludową, odcinek młodzieży akademickiej zalicza się do ważnych węzłowych pozycji.

Pamiętajcie młodzi przyjaciele, że pełne opanowanie tej pozycji przez postępową demokratyczną młodzież akademicką wybitnie przyspieszy tempo marszu milionów robotników, chłopów, inteligentów i wszystkich ludzi pracy

po drodze budownictwa silnej i niezawisłej Polski Ludowej oraz szczęścia i dobrobytu całego narodu. Jest to najważniejsze zadanie, stojące dzisiaj w pierwszym rzędzie przed AZWM „Życie”. Zadanie to wykonacie najlepiej wówczas, kiedy uzbiorcie każdego „życiowca” w głęboką świadomość słuszności celów, do których zdąża obóz demokracji ludowej, kiedy „życiowiec” stanie się wzorem studenta, najlepiej pracującego nad sobą i równocześnie wzorem bojownika, najofiarniej walczącego o ideały sprawiedliwości społecznej.

Życzę wam, aby wasz III krajowy zjazd był wielkim krokiem naprzód na tej drodze.

Sekretarz Generalny KC PPR — Gomułka-Wiesław.

Rząd Francji - zreorganizowany

Ruch strajkowy wzrasta

LONDYN (obsł. wł.). Z Paryża donoszą, iż miejsce 5 ministrów komunistycznych, którzy opuścili rząd Ramadiera, zajęli 3 socjaliści i 2 członkowie MRP. Wicepremierem na miejsce Thoreza mianowany został Teitgen (MRP).

Jednocześnie donoszą, iż w szeregu okręgów przemysłowych Francji wzbuchły strajki załóg robotniczych. W północnej Francji strajkują górnicy, w północno-zachodniej — obsługa transportu rzeczno-godowego, zaś na skutek strajku robotników zatrudnionych w przemyśle papierniczym ilość papieru, przy-

dzielonego gazetom paryskim, została zredukowana o 15 procent. Rozgłoszenia londyńska podaje, iż po przyznaniu strajkującym robotnikom zakładów

„Renault” podwyżki w wysokości 3 franków na godzinę, francuska Konfederacja Pracy zaleciła robotnikom podjęcie pracy.

Rozporządzenie o emisji skarbowych biletów dolarowych

WARSZAWA PAP. W związku z rozwijającymi się stosunkami finansowymi z zagranicą zaszła potrzeba stworzenia instrumentu rozliczeniowego, opiewającego na dolara, jako na walutę światową dla rozliczeń z zagranicznymi instytucjami finansowymi. Wprowadzona zostaje emisja biletów skar-

bowych w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Do uruchomienia emisji upoważniony został minister skarbu, dekretem ogłoszonym w „Dzienniku Ustaw” z 16 kwietnia rb.

Należy zaznaczyć, że bilety te nie są przeznaczane do obiegu na rynku wewnętrznym.

12 oprawców w mundurach generałów Norymberga widownią nowego procesu

LONDYN (obsł. wł.). — W Norymberdze przed amerykańskim trybunałem wojskowym rozpoczął się wczoraj proces 12 byłych generałów niemieckich, oskarżonych o popełnienie zbrodni wojen-

nych. Akt oskarżenia zarzuca im spowodowanie masowych morderstw ludności cywilnej, palenia wsi, znecania się nad więźniami obozów koncentracyjnych i pastwienie się nad jeńcami wojennymi.

PARYŻ PAP. — W obecności około tysiąca delegatów, reprezentujących Polaków we Francji rozpoczął się w Paryżu walny zjazd wychodźstwa polskiego.

Na trybunie udekorowanej barwami państwowymi i wielkimi portretami dostojników państwowych zasiadli członkowie delegacji z kraju: Wicemarszałek Sejmu i członek Rady Państwa — Barcikowski, wiceminister Oświaty — H. Jabłoński, wojewoda Śląsko - Dąbrowski — gen. Zawadzki.

Obok nich zajęli miejsca charge d'affaires Ogrodziński w otoczeniu wyższych urzędników ambasady, przedstawiciele Towarzystwa Przyjaźni Polsko - Francuskiej Moro Giafferi, wiceprzewodniczący Francuskiej Rady Oporu — Villon, sekretarz generalny CGT — L. Jouhaux, deputowany komunistyczny — Lecoer i inni.

Polsko-szwajcarskie rokowania handlowe w Warszawie

WARSZAWA (Obsł. wł.). — W Warszawie rozpoczęły się rokowania handlowe z gospodarczą delegacją szwajcarską.

Rokowania mają na celu omówienie aktualnych zagadnień gospodarczych, związanych z wykonaniem umowy handlowej i płatniczej polsko - szwajcarskiej, podpisanej w Bernie w marcu 1946 r.

W skład delegacji, której przewodniczy minister Max Troendle wchodzi przedstawiciele ministerstwa gospodarstwa Szwajcarii, radca poselstwa W. Hafer, dyrektor szwajcarskiego urzędu rozrachunkowego — P. Aebi i inni.

Hiszpania usunięta z Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa

MONTREAL (PAP). — Komisja Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (ICAO) uchwaliła 18 głosami przeciwko 3 usunięcie Hiszpanii z organizacji, by umożliwić jej przyłączenie do ONZ.

Irlandia, Hiszpania i Szwajcaria głosowały przeciwko wnioskowi.

Zebranie koła prelegentów

Wydział Propagandy Komitetu Łódzkiego PPR zawiadamia, że dziś, dnia 10. 5. o godz. 15 w świetlicy Komitetu Łódzkiego, ulica Stenkiwiczka 49a odbędzie się zebranie koła lektorów.

W poniedziałek, dnia 12. 5. o godzinie 17 na wszystkich Dzielnicach partyjnych odbędzie się zebrania kół prelegentów.

Wydział propagandy Wojewódzkiego Komitetu PPR zawiadamia, że dziś o godzinie 15-ej w świetlicy Komitetu przy ul. Piotrkowskiej 55 odbędzie się zebranie koła prelegentów. Obecność obowiązkowa.

KUPON Nr 14

AKCJI PREMIOWEJ

„Głos Robotniczy”
swoim Czytelnikom

Wyciąć i zachować!

Rokowania anglo-radzieckie w sprawie rewizji traktatu

LONDYN PAP. — Rzecznik brytyjskiego ministerstwa spraw zagranicznych po daje do wiadomości o dalszych rozmowach między ambasadorem brytyjskim w Moskwie, sir Maurice Peterson, a radzieckim ministrem spraw zagranicznych, Andrzejem Wyszyńskim. Rokowania te pozostają w związku z rewizją traktatu anglo - radzieckiego z roku 1912.

Spekulacja w opałach

Świat pracy musi otrzymywać tekstylia po godziwych cenach

O. K. Z. Z. wypowiada walkę żywiołom wyzysku

W dniu wczorajszym w Okręgowej Komisji Związków Zawodowych odbyła się pod przewodnictwem tow. Widawskiego konferencja, poświęcona zagadnieniom usprawnienia sprzedaży artykułów włókienniczych w tym sensie, by tekstylia, rozprawiane zarówno przez ogólny handel spółdzielczy jak i prywatnego trafiły do rąk świata pracy po cenach właściwych, nie stając się obiektem handlu łaciszczkowego. W konferencji wzięli udział przedstawiciele Spółem, PSS, PCH, Komisji Specjalnej związków zawodowych i partii politycznych.

W wyniku obrad zdecydowano, że w imię interesów mas pracujących należy specjalną opieką otoczyć sklepy, bławatne PSS oraz kioski detalicznej sprzedaży tekstyliów w Hali Targowej — dążąc do wyeliminowania z pośród odbiorców handlarzy - spekulantów, PSS jest najtańszym źródłem zakupu wszelkich artykułów włókienniczych, co umożliwia wykorzystanie spekulanci, jako okazji do zarobku zdobywanego przy dalszej odsprzedaży nabytego w spółdzielni towaru.

Obecnie sprzedaż artykułów tekstylnych będzie się odbywała przy wzmożonej kontroli i ingerencji władz porządkowych. Bacznej obserwacji podlegać będą odbiorcy artykułów tekstylnych PSS, by element spekulacyjny został z pośród nich wyeliminowany.

Celem pełniejszego i racjonalniejszego zaopatrzenia świata pracy w tekstylia, dalszej rozbudowie ulegnie akcja zaopatrzenia pracujących w artykuły włókiennicze poprzez placówki pracy. Zaprojektowane przez PSS i PCH dla poszczególnych fabryk i instytucji przydziały artykułów włókienniczych odbywać się będą po zaakceptowaniu rozdzelnika przez OKZZ.

Specjalnej obserwacji i kontroli poddane zostaną prywatne sklepy i placów-

ki handlu artykułami włókienniczymi zaopatrywane w tekstylia przez spółdzielczość i handel państwowy.

Na kupiectwie prywatnym ciążyć będzie obowiązek rozprawienia otrzymanych towarów włókienniczych po cenach właściwych.

Za pośrednictwem prasy podane zo-

stana do wiadomości publicznej tabeli cennikowe artykułów włókienniczych najbardziej przez odbiorców poszukiwanych.

Do akcji antyspekulacyjnej wciągnięty zostanie cały świat pracy i wszelkie nadużycia jak ukrywanie towarów, nieujawnianie cen i t. p. będą ostro teplone.

Wystawa polska w Berlinie

BERLIN PAP. W dniu 9 maja otwarto w Berlinie pierwszą wystawę polską. Gmach w którym urządzono wystawę, udekorowany barwami polskimi i czterojęzycznym wielkim napisem „Nowa Polska”, przyciąga uwagę publiczność.

Otwarcia wystaw, dokonał zef polskiej Misji wojskowej w Berlinie gen. Prawin, w otoczeniu oficerów i w obecności przedstawicieli zarządów wojskowych czterech mocarstw

oraz misji wojskowych akredytowanych przy Sojuszniczej Radzie Kontroli.

Zorganizowana staraniem wydziału prasowego polskiej misji wojskowej wystawa, mieści się w obszernym pawilonie, gdzie zgromadzono szereg planów, zdjęć i wykresów, obrazujących osiągnięcia i rozwój gospodarczy powojennej Polski. Czterojęzyczne teksty umożliwiają cudzoziemcom zorientowanie się w żywotnych zagadnieniach dotyczących odbudowy Polski.

Anglia ugina się pod ciężarem długów

Groźba niewypłacalności pod adresem państw wierzycieli

LONDYN PAP. — Oświadczenie brytyjskiego ministra skarbu Daltona, że Anglia będzie zmuszona domagać się od państw będących jej wierzycielami znacznej obniżki długów, wywołało wielkie wrażenie w Londynie.

Wypowiedź Daltona została poparta przez przywódcę opozycji Churchilla. Je żeli wierzyciele, wśród nich Indie, Egipt, Irak i Brazylia nie zgodzą się w najbliższym czasie na redukcję długów brytyjskich, które w sumie wynoszą 3 miliardy funtów szterlingów, wówczas rząd zde-

cyduje się na zamrożenie wszystkich długów przed 15 lipca br.

Jedną z klauzul anglo - amerykańskiej umowy pożyczkowej przewiduje, że wierzyciele Wielkiej Brytanii będą, mieli prawo przelać po 15 lipca należne im sumy na konto dolarowe.

Rokowania brytyjskie z zainteresowanymi państwami w tej sprawie już rozpadły. Anglia proponuje, w razie osiągnięcia porozumienia co do swej propozycji, oprocentowanie pozostałych długów na 2,5 procent.

„Manchester Guardian“ stwierdza:

Wymiana handlowa ZSRR - Anglia

wpłyne korzystnie na stosunki międzynarodowe

LONDYN, (PAP). — W czwartek wieczorem powróciła do Anglii brytyjska delegacja handlowa, która od 3 tygodni bawiła w Moskwie.

Sprawozdawca pisma „Manchester Guardian“, przebywający w Moskwie, pisze, że oba rządy zastanawiają się nad rozwojem stosunków handlowych pomiędzy Wielką Brytanią i ZSRR na skalę o wiele większą niż odbywały się obroty przedwojenne. W Moskwie przeprowadzono owocne rozmowy w sprawie importu drzewa rosyjskiego do W. Brytanii. W zamian W. Brytania dostarczyłaby Związkowi Radzieckiemu maszyny i różnych wyrobów przemysłowych. Co się tyczy dostaw żywności, to sprawa ta zależy od tegorocznych zbiorów w ZSRR, które zapowiadają się na ogół dobrze.

Brytyjska delegacja handlowa przeprowadziła również rozmowy z delegacjami Jugosławii, Bułgarii i Węgier, które bawiły w tym czasie w Moskwie. Rozmowy te wskazują, że W. Brytania szuka nowych rynków poza obszarami bloku dolarowego.

W konkluzji sprawozdawca podkreśla, powołując się na opinię radziecką, że wymiana gospodarcza brytyjsko-radziecka wpłynie korzystnie na ogólny rozwój stosunków międzynarodowych.

Apel Louis Saillant

o pomoc dla strajkujących w Bilbao

PARYŻ PAP. — W związku z wybuchem wielkiego strajku robotników w Bilbao, generalny sekretarz światowej federacji związków zawodowych Saillant, ogłosił orędzie do wszystkich związków zawodowych. Orędzie brzmi:

„Światowa federacja związków zawodowych pozdrawia walecznych robotników baskijskich, którzy odpowiedzieli na apel pierwszomajowy naszej organizacji. W każdym kraju winny zostać wy stosowane przez zjednoczone siły zawodowe i demokratyczne manifesty solidar-

ności do narodów na rzecz udzielenia pomocy państwu Baskom w akcji, jak i wszystkim republikanom hiszpańskim.

Solidarność ta winna objąć również organizacje zbiorów i wszelkie inne rodzaje pomocy. Rozległy charakter międzynarodowej solidarności w stosunku do robotników baskijskich winien być ujęty na miarę ich doniosłej, bohaterkiej akcji. Niech żyją robotnicy baskijscy! — Niech żyje republika hiszpańska! Niech żyje solidarność międzynarodowa!

Uroczystości w Warszawie

w dniu Święta Zwycięstwa

WARSZAWA PAP. — W związku z drugą rocznicą zwycięstwa nad Niemcami w Warszawie odbędą się następujące uroczystości i imprezy:

Dnia 10 maja o godz. 20 odbędzie się uroczysty capszyk oraz złożenie wieńców na Grobie Nieznanego Żołnierza. Udział weźmie delegacja wojska, liczne delegacje związków młodzieżowych oraz przedstawiciele władz stołecznych z Prezydentem miasta na czele.

Dnia 11 maja o godz. 10 odbędzie się dla młodzieży szkolnej uroczysta akademicka w sali „Roma“, z bogatą częścią artystyczną, wykonaną przez zespoły wojskowe. Ponadto w stołecznych ogrodach i parkach odbędą się dnia 11 maja o godzinie 17-iej organizowane przez Towarzystwo Przyjaciół Żołnierza zabawy ludowe z występami orkiestr wojskowych i cywilnych.

UWAGA!

„DEMOBIL“

Łódź, ul. 6-go Sierpnia 26 — Tel. 161-20

przyjmuje wszelkie remonty samochodów i motocykli oraz roboty tokarskie i spawalnicze. — Fachowa obsługa.

UWAGA!

Na marginesie

Faszizm wszędzie ten sam

W pierwszym tokijskim procesie japońskich zbrodniarzy wojennych obok ministrów, dowódców, szefów policji i przewodniczących japońskich organizacji faszystowskich znaleźli się także i dyrektorowie wielkich przedsiębiorstw przemysłowych, niestrudzeni podlegacze wojenni. Na ławach oskarżonych widniały „rasowe“ twarze tych, którzy doprowadzili do nędzy japońskiego chłopca i robotnika, a kraj do katastrofy.

W drugim procesie tokijskim figurują jako oskarżeni znacznie mniej reprezentatywne osoby. To przeważnie komendanci obozów jenieckich, dowódcy wojskowi niższych szczebli i wreszcie, zdawałoby się całkowicie pokojowi funkcjonariusze handlowi — słynni „rezydenci“, przedstawiciele handlowych firm japońskich w Chinach, Indochinach, Mandżurii i wielu innych kątach globu.

Co zarzuci im akt oskarżenia? Oto dowódca ekspedycyjnego oddziału na Nowej Gwinei, Shimura, Pułkownik. Bar dzo wiele mówi o honorze wojskowym. Wysoki jak na Japończyka i postawny. W czasie sprawowania przez siebie dowództwa oddziału ekspedycyjnego zamordował własnoręcznie 119-tu cywilnych mieszkańców Port-Naumea. Za to, że nie byli Japończykami. W czasie pobytu na Guadalcanar jeńców amerykańskich karmił brykami soli. Wydłubywał im oczy. Pałił żywcem. Winy swej nie uznaje. Czyny to „ku chwale mikada“.

Inny oskarżony — rezydent handlowy w Mukdenie, Yomaki. Wytworne manieiry. Zna kilka języków europejskich. Zajmuje go handel. Ale oprócz tego zajmują się przez 7 lat tropieniem „nieprawomyślnego“ elementu chińskiego i mandżurskiego na terenie całego „Mandżukuo“. Wyśledzonych likwiduje. Zawsze sam, własnoręcznie. Z pewnym nawet zamiłowaniem. Żeby nie było dużo hałasu, zwabionych do specjalnych pułapek przeważnie dusi. Na swym rachunku ma przeszło 50-ciu „zlikwidowanych“.

I tak dalej i tak dalej. Akt oskarżenia przejmie groza. Ale bodaj jeszcze większą zgrozą przejmie zachowanie się oskarżonych. Nie przyznają się do winy. Wszystko czynią na pokaz i ku chwale „mikada“. Nie rozumieją zbrodniczości swych czynów. Uważają się za ludzi normalnych i nie splamionych przestępstwem.

Na ławie oskarżonych w drugim procesie tokijskim siedzi przerażający, potworny system. Stosowany od lat zamiast on ludzi w zbrodnicze, bezwolne i bezmyślne automaty. Ze skośnych oczu oskarżonych promieniuje spokój, który jest bardziej przerażający niż najgłębsza rozpacz. Ci ludzie zostali zaraził straszliwą chorobą, podobną do tej, jaką przechodzą Niemcy.

Jaki kordon sanitarny, jakie środki profilaktyczne zastosować wobec zarazanym potwornym jadem faszyzmu? Okupacyjne władze amerykańskie w Japonii nie zadają sobie tego pytania. Nazywają oskarżonych „wyjątkowymi zjawiskami“, chociaż w pierwszym procesie było aż 89-ciu „wyjątkowych“ zbrodniarzy, w drugim jest ich już 439, a procesy w Chinach, na Formozie i w Burmie obejmują przeszło 2.000 oskarżonych. I lista ta bynajmniej nie jest zamknięta.

25 maja obchód Święta Ludowego

WARSZAWA PAP. — Zebrani przedstawiciele Naczelnego Komitetu Wykonawczego Stronnictwa Ludowego, Zarządu Głównego Związku Samopomocy Chłopskiej i Zarządu Głównego Związku Młodzieży Wiejskiej R. P. „WICI“ postanowili wezwać wszystkich chłopów, kobiety i młodzież wiejską do masowego uczestniczenia w uroczystych zebraniach i pochodach w dniu Święta Ludowego — 25 maja rb. Obchody będą organizowane we wszystkich powiatach Rzeczypospolitej.

Egzekucje w Madrycie

LONDYN PAP. — Agencja Reutersa donosi z Madrytu, że sąd wojenny w Madrycie skazał na karę śmierci trzech komunistów, w tym jedną kobietę.

Byli oni oskarżeni o podłożenie bomby, która eksplodowała w ambasadzie argentyńskiej w Madrycie.

Według niesprawdzonych wiadomości, został stracony Bernardino Esposito. Esposito został skazany na śmierć za rozpowszechnianie ulotek i zorganizowanie grupy partyzanckiej w Madrycie.

„TRYBUNA WOLNOŚCI“

TYGODNIK POLITYCZNO-SPOŁECZNY

w numerze 13 przynosi:

WŁADYSŁAW GOMULKA (Wiesław) — Dalszy marsz naprzód.

ANDRZEJ PWOVARCZYK — 1 Maj — świętem narodu.

BRONISŁAW MINC — Niska wydajność pracy, jej przyczyny i drogi poprawy.

JACEK ROLICKI — Przez Kolobrzeg na Berlin.

B. POLEWOJ — Prawo okupione krwią.

STEFAN TARNOWSKI — Na straży pokoju.

ROMAN KORNECKI — Ameryka boi się jutra.

B. DUDZIŃSKI — Jak Franco wysługiwał się państwu „osi“.

Z całego kraju — Kronika kulturalna — Ok. 30 zdjęć i karykatur.

K I N A

ADRIA (ul. Marsz. Stalina — Główna)
 „SKANDAL”
BAŁTYK (ul. Narutowicza 20)
 „BIAŁY KIEŁ”
BAJKA (ul. Franciszkańska 31)
 „JESSE JAMES”
GDYNIA (ul. Daszyńskiego 2)
 „WYSPA SKARBÓW”
HEL (ul. Legionów 2-4)
 „SYNOWIE”
MUZA (Ruda Pabianicka)
 „LUDZIE I MANEKINY”
OŚWIATOWE (dawniej ul. Rzgowska 94, obecnie ul. Piotrkowska 243 przy teatrze „Lutnia”)
 „MEKSYK”
OLONIA (ul. Piotrkowska 87)
 „OSTATNIA SZANSA”
PRZEDWIOŚNIE (ul. Zeromskiego 74-78)
 „ZAKAZANE PIOSENKI”
ROBOTNIK (ul. Kilińskiego 178)
 „DUSZE NIEUJARZMIONE”
ROMA (ul. Rzgowska 84)
 „ZWARIOWANE LOTNISKO”
REKORD (ul. Rzgowska 2)
 „MARSYLIANKA”
STYLOWY (ul. Kilińskiego 123)
 „WYSPA SKARBÓW”
SWIT (Bałucki Rynek 5)
 „SZARY LORD”
TATRY (ul. Sienkiewicza 40)
 „U SCHYŁKU DNIA”
TECZA (ul. Piotrkowska 108)
 „BIAŁY MURZYN”
WISŁA (ul. Daszyńskiego 1)
 „SKANDAL”
WŁOKNIARZ (ul. Zawadzka 6)
 „NA GRANICY”
WOJNOŚĆ (ul. Napiórkowskiego 16)
 „RYWAŁ JEGO KRÓLEWSKIEJ MOŚCI”
ZACHETA (ul. Zaierska 28)
 „ROBERT I BERTRAND”

Kino: „Adria”, „Bałtyk”, „Muza”, „Przedwiośnie”, „Roma”, „Rekord”, „Stylowy”, „Swit”, „Wojność”, „Zacheta” w dni powszednie godz. 16.30; 18.30; 20.30 w niedziele i święta od godziny 14.30.
 Kino: „Bałtyk”, „Gdynia”, „Hel”, „Polonia”, „Tatry”, „Robotnik”, „Tecza”, „Włokniarz”, „Wisła” w dni powszednie godz. 17, 19; w niedziele i święta od godz. 15.

Teatr, muzyka i sztuka

TEATR PAŃSTWOWY WOJSKA POLSKIEGO
 Dział dwa przedstawienia uroczej komedii Al. Fredry „Śluby Panieńskie” w reżyserii St. Daczyńskiego, dekoracjach Kosińskiego. Udział biorą: B. Fijewska, J. Macherska, B. Sojcecka, A. Bogucki, K. Pagowski, J. Pilariski, i T. Woźniak.
 O godz. 15-ej przedstawienie sprzedane. Passe-partout: nieważne.

TEATR TUR
 Dział i dni następujących do dnia 15 maja gościnnie występuje Teatr Rapsodyczny z Krakowa. Początek o godz. 19 min. 15. Dział w programie „Król Duch” Słowackiego; jutro, — „Samuel Zborowski” Słowackiego.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA”
 Piotrkowska 243
 Dział o godz. 19-ej doskonała operetka w 3-ach aktach w przekładzie L. Sliwińskiego z muzyką E. Kalmana. „KSIĘŻNICZKA CZARODASZA”, w reżyserii B. Horskiego. Udział biorą: J. Kenda, M. Ślaski, W. Szczawiński, S. Piasecka, W. Zwoliński, D. Lubowska oraz cały zespół artystyczny. Balet w opracowaniu J. Ciesielskiego. Chóry i orkiestra pod dyr. Z. Wiehlera. Oprawa sceniczna E. Grajewski.
 Bilety wcześniej do nabycia w księgarni przy ul. Piotrkowskiej 102a, a od godz. 17.30 w kasie teatru.

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA
 ul. Daszyńskiego 34.
 Dział i codziennie o godz. 19.15 sztuka J. B. Priestley'a „Miasto w Dolinie”. Udział biorą: Hanna Bielecka, Kazimierz Dejunowicz, Barbara Drapińska, Halina Drohocka, Wanda Jakubińska, Adam Mikołajewski, Ludwik Totarski, Zofia Wierzejska i Feliks Żukowski.
 Reżyseria i dekoracje Jana Rybkowskiego. Kasa czynna od 10-12 i od 15. Tel. 123-02

TEATR MŁODZIEŻOWY I DZIECIĘCY
 „SZAROTKA” Kopernika 16
 Wystawia ciekawie się wielkim powodzeniem wśród młodocianej publiczności wschodnie widowisko w 3 aktach J. Warnieckiego „Drogocenny naszyjnik” w reżyserii Stanisława Łopińskiego.
 Udział biorzą 20-osobowy zespół z Burską, Pellegrini, Chorzewskim, Koszałką, Lestewiczem, Łabuńskim, Stokowskim i Śluzakiem na czele. Barwne kostiumy i dekoracje G. J. Galewskich.

TEATR KUKIELEK RTPD
 ul. Nawrot 27.
 „Dziwny Doktor” wg powieści Lefftinga. Codziennie widowiska zamknięte dla szkół. W niedziele i święta o godz. 12.

KURSY SAMOCHODOWE POLSKIEJ YMCA

w Łodzi.
 Sekretariat Polskiej YMCA w Łodzi przyjmuje zapisy na kursy kierowców samochodowych zawodowych oraz dla kierowców amatorów. Wykłady oraz zajęcia praktyczne odbywać się będą we własnych nowoorganizowanych pracowniach. Wyczerpujących informacji udziela Sekretariat Ogniska Łódź, Moniuszki 4a od godz. 8-21 bez przerwy.

Co usłyszymy przez radio

Program na sobotę 10 maja 1947 r.
 6.00 Sygnał czasu, „Kiedy ranne...” i kalendar. histor. 6.05 Dziennik. 6.20 Gimnastyka. 6.30 Muzyka. 6.57 Sygnał czasu i aud. na „Dzień dobry”. 7.02 Muzyka. 7.15 Wiadomości poranne oraz przegląd prasy. 7.35 (z Łodzi) Program na dziś. 7.40 Muzyka. 8.30 Informacje ogólnopolskie, 8.40 Skrzynka PCK. 8.50 (z Łodzi) W ramach aud. dla szkół — III-cia i ostatnia część słuchow. „W Pustyni i w Pustyni” H. Sienkiewicza, w radiof. Z. Jabłkowskiego, reż. K. Gogolewskiej. 9.35 (z Łodzi) Informacje lokalne. 9.40 Przerwa. 14.00 (z Łodzi) Recital śpiewaczy Br. Jagminówny — mezzosopran, przy fortep. A. Tabaksblatt. 14.20 (z Łodzi) Ciocia Julia i Wuj Adam odpowiadają dzieciom na listy. 14.35 (z Łodzi) Koncert życzeń dla dzieci. 14.55 (z Łodzi) Kronika i komunikaty. 15.00 Koncert Sekstetu P. R. z udz. J. Goldferta — śpiew, przy fortep. Cz. Antońkiewicz, 15.25 Z życia kulturalnego — „Podręczniki szkolne” — sprawy wydawnicze omówi A. Bromberg, 15.30 Skrzynka Techniczna. 15.40 Utwory R. Schumanna w wyk. H. Czerny-Stefańskiej — fortep. 16.00 Dziennik. 16.12 Muzyka popularna w wyk. Orkiestry Rozgłośni Poznańskiej pod dyr. M. Gieźelskiego z udz. S. Wesołowskiego — harmonia. 17.00 „Tu mówi Śląsk”, 17.15 „Przy sobocie po robocie”. 18.00 Nabożeństwo Majowe z kościoła św. Aleksandra. 18.45 Audycja dla wsi — „Uprawa ziemniaków” — pog. Inż. Masznera. 18.55 Pog. gospodarcza, 19.05 „Z zagadnień świata pracy”. 19.15 (z Łodzi) Pog. Dr. J. Trzynadłowski (p. t. „Łódzkie Towarzystwo Naukowe”. 19.25 (z Łodzi) Rezerwa. 19.30 (z Łodzi) Koncert życzeń (część II-ga). 19.57 Sygnał czasu i hejnał z Wieży Mariackiej. 20.02 Dziennik. 20.20 „Sprawy i ludzie”. 20.30 (z Łodzi) Słowo wstępne prof. K. Stromengera do audycji „Tria fortepianowe”. 20.35 VIII-ma aud. z cyklu „Tria fortepianowe” — Dworzak — „Dumki” — Wyk.: — L. Kmitowa — skrzypce, H. Kowalska — wiolonczela i prof. J. Lefeld — fortepian. 21.00 (z Łodzi) Słuchow. poetycko-muzyczne p. t. „Śmierć i dziewczyna” w/g poematu M. Gorkiego, w radiof. A. Jedrkiewicza, reż. Zb. Kopański. 21.25 „Nasze pieśni” — w programie — pieśni St. Niewiadomskiego w wyk. J. Korkiewicz. 21.45 Audycja rozrywkowa — Felieton A. Kowalskiej. 22.00 Kwasiany przy — „Popioły” S. Zeromskiego, 22.15 Koncert Orkiestry Tanecznej P. R. pod dyr. J. Cajmera, 23.00 Ostat. wiad. dziennika radiowego, 23.15 Program na dzień następnny. 23.25 (z Łodzi) Koncert życzeń (część III-cia). 23.57 (z Łodzi) Program lokalny na jutro. 23.59 (z Łodzi) Zakończenie audycji i Hymn.

POWSZECHNA SPÓŁDZIELNIA SPOŻYWCÓW W ŁODZI

Zawiadamia, że posiada na składzie:
 Kapelusze męskie i kapeliny dla pracowni kapelusznich
 Piłtno introligatorskie „Kaliko” dla warsztatów introligatorskich
 Piłtno opatrunkowe dla składów sanitarnych

Próby do obejrzenia. — Zamówienia przyjmuje Dział Włókienniczy Łódź, Piotrkowska 31, I-sze piętro, tel. 221-70

OGŁOSZENIE

Zarząd Miejski w Łodzi Wydział Gospodarczy ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie i dostawę 100 sztuk stolików katedrowych dla Wydziału Oświaty.
 Szczegółowe informacje, opis techniczny oraz ślepy kosztorys otrzymać można w Wydziale Gospodarczym, ul. Legionów Nr 10, III piętro, pokój 14, w godzinach od 9-ej do 13-ej.
 Oferty pisemne, odpowiadające treści kosztorysu ślepego w zalakowanej kopercie z napisem: „Oferta na wykonanie 100 szt. stolików” należy składać do dnia 20-go maja 1947 r. do godziny 9-ej rano, pod wyżej wskazanym adresem, gdzie również w tym samym dniu o godzinie 10-ej nastąpi otwarcie ofert.
 Wadium przetargowe zgodnie z przepisami w wysokości 5 proc. od sumy oferowanej należy wpłacić do Głównej Kasy Miejskiej ul. Roosevelta Nr 15, a kwit dołączyć do oferty.
 Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo wyboru dostawcy bez względu na cenę, a także prawo uznania, że przetarg nie dał wyniku. Łódź, dnia 9 maja 1947 r.
 ZARZĄD MIEJSKI W ŁODZI

OGŁOSZENIE

Zarząd Miejski w Łodzi Wydział Gospodarczy ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie 1.000 sztuk tabliczek mosiężnych z napisem „Dozorowane i Chronione przez Straż Miejską w Łodzi” dla Komendy Straży Miejskiej m. Łodzi.
 Wzór tabliczki oraz ślepy kosztorys otrzymać można w Wydziale Gospodarczym ul. Legionów Nr 10, III piętro, pokój 14, w godzinach od 9-ej do 13-ej.
 Oferty pisemne, odpowiadające treści kosztorysu ślepego w zalakowanej kopercie z napisem: „Oferta na wykonanie 1.000 sztuk tabliczek”, należy składać do dnia 20-go maja 1947 r. do godziny 9-ej rano pod wyżej wskazanym adresem, gdzie również w tym samym dniu o godzinie 10-ej nastąpi otwarcie ofert.
 Wadium przetargowe zgodnie z przepisami w wysokości 5 proc. sumy oferowanej, należy wpłacić do Głównej Kasy Miejskiej ul. Roosevelta Nr 15, a kwit dołączyć do oferty.
 Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo wyboru dostawcy bez względu na cenę, a także prawo uznania, że przetarg nie dał wyniku. Łódź, dnia 9 maja 1947 r.
 ZARZĄD MIEJSKI W ŁODZI

OGŁOSZENIA DROBNE

Lekarze
LECZNICA-PRZYCHODNIA, Piotrkowska 3, po rady ambulatoryjne i domowe lekarzy specjalistów. Analizy. Przyjęcia 10-19, tel. 216-48;
GABINET DENTYSTYCZNY Maksymiliana PREGIERA ze Lwowa. Specjalność: Nowoczesna protetyka zębów. Gdańska 26a (róg Zawadzkiej). Tel. 169-00.
Dr. RATAJ-ZURAKOWSKA, specjalistka chorób skórnych i wenerycznych u kobiet, kosmetyka lekarska. Piotrkowska 33 godz. 12-1 i 3-5.30.
Dr. med. KUDREWICZ ZYGMUNT, specjalista chorób wenerycznych i skórnych, Piotrkowska Nr 106 — Przyjmuje od 7-10 i od 3-7.
Lekarz dentyista MINTZ Tadeusz, leczenie zębów: jamy usnej. Zęby sztuczne. Przyjmuje Południowa 46, tel. 268-91.
Dr. KOWALSKI MIECZYSLAW spec chorób wenerycznych i skórnych, Al. 1 Maja 3. Przyjmuje od 8-10 i 4-7. Tel. 212-88.
Kupno - sprzedaż
KUPIJEMY złom srebra (monety) w każdej ilości. Placimy najwyższe ceny. Laboratorium chemiczne Pl. Wolności 2 m. 2.
FOTOAPARATY, lornetki, wyroby złote i srebrne, złom, zegarki poleca i kupuje „Okazja” Kilińskiego 47.
NAJKORZYSTNIEJ kupisz, sprzedasz, zamienisz obrączki, zegarki, pierścionki w sklepie 11-go listopada Nr. 3
SPRZEDAŻ galanterii, zabawek i sznurków wszelkiego rodzaju Czubak Bronisław, Piotrkowska 290.

ZEGAREK — złota — srebra — wszelką biżuterię kupuje, sprzedaje, zamienia najkorzystniej Zakład Zegarmistrzowski „Omega” Piotrkowska 4.
Różne
JULIAN GRUCEWICZ „Dom Filatelisty” Kupno, sprzedaż, zamiana znaczków poczt. do kolekcji. Łódź, Nawrot 38b.
ZAKŁAD szlifiersko-mechaniczny przyjmuje roboty wchodzące w zakres ślusarski. Franciszek Kaczmarek, Nawrot 42.
KAPELUSZE damskie, męskie, fasonuje, odświeża; przerabia Pracownia Kapeluszy A. Stegner i S-ka Łódź, ul. Pomorska 4 (przy Pl. Wolności) tel. 166-03.
DUŻY obiekt na przedsiębiorstwo przemysłowe lub magazyny. Telefon 212-48.
Zaofiarowanie pracy
FABRYKA Aparatów Elektrycznych „Imass”, Łódź, ulica Gdańska 138, poszukuje samodzielnie księgowego i jednego pracownika do działu statystyki. Zgłoszenia kierować do wydziału personalnego firmy.
PAŃSTWOWE Zakłady Przemysłu Włókiennego Nr 1 Łódź, ul. Wólczńska 215 poszukują kreślacza - technika. Zgłoszenia do Wydziału Personalnego.
Zagubione dokumentu
UNIEWAŻNIAM zagubioną legitymację PPR na nazwisko Starzowski Stanisław zam. Żwirki 8 m. 15.
ZGUBIONO dokumenty: metrykę ślubną i kartę rejestracyjną z RKU na nazwisko Molski Feliks zam. wieś Barczew pow. Sieradz.

Dnia 8 maja 1947 r. po długich i ciężkich cierpieniach zmarł
Ob. SKALSKI JERZY
 Kierownik Wydziału Personalnego Ogólnopolskiego Zjednoczenia Przemysłu Kapeluszniczego w Łodzi.
 W Zmarłym straciłm pełnowartościowego pracownika.
 Dyrekcja Przemysłu Włókiennego C.Z.P.WI.

Instytucja metalowa
 poszukuje:
rutynowanego kierownika wydziału zaopatrzenia
 pożądana znajomość budowy maszyn wiókienniczych, kierownika wydziału transportu z praktyką, oraz referenta wydziału szkolnictwa (pożądany absolwent szkoły technicznej).
 Oferty wraz z życiorysami należy kierować pod „Instytucja metalowa”.

Zjednoczenie Przemysłu Przetworów Papierowych
 poszukuje:
 1. Kierownika Wydziału Finansowego
 2. Kalkulatora
 3. Buchalterów
 4. Referenta Działu Statystycznego
 5. Maszynistkę-stenotypistkę
 6. Maszynistki.
 Zgłoszenia osobiste do Wydziału Personalnego Zjednoczenia Łódź, ul. Piotrkowska 64.

OGŁOSZENIE

Zarząd Miejski w Łodzi Wydział Gospodarczy ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie i dostawę 3170 sztuk półfotelii jasnych ze specjalnym montażem dla Wydziału Oświaty.
 Szczegółowe informacje oraz ślepy kosztorys otrzymać można w Wydziale Gospodarczym, ul. Legionów Nr 10, III piętro, pokój 14, w godzinach od 9-ej do 13-ej.
 Oferty pisemne, odpowiadające treści kosztorysu ślepego w zalakowanej kopercie z napisem: „Oferta na wykonanie 3170 szt. foteli” należy składać do dnia 20 maja 1947 r. do godziny 9-ej rano pod wyżej wskazanym adresem, gdzie również w tym samym dniu o godzinie 10-ej nastąpi otwarcie ofert.
 Wadium przetargowe, zgodnie z przepisami, w wysokości 5 proc. sumy oferowanej należy wpłacić do Głównej Kasy Miejskiej ul. Roosevelta Nr 15, a kwit dołączyć do oferty.
 Zarząd Miejski zastrzega sobie prawo wyboru dostawcy a także prawo uznania, że przetarg nie dał wyniku. Łódź, dnia 9 maja 1947 r.
 ZARZĄD MIEJSKI W ŁODZI

OGŁASZAJCIE SIĘ W „GŁOSIE ROBOTNICZYM”
 najpopularniejszym dzienniku w województwie

Uśmiechnij się NAD MORZEM

— Założyłaś deszczocznon? Dlaczego?
 — Bo barometr przepowiada ulewę!
 Jeszcze mi kostium kąpielowy zamknij!

Z życia partii

PLENARNE ZEBRANIE KOMITETU DZIELNICOWEGO LEWEJ-GÓRNEJ

Dzisiaj o godz. 4-tej w lokalu partyjnym przy ul. Piotrkowskiej 262 odbędzie się plenarne zebranie komitetu dzielnicowego Lewej-Górnej.

KOMUNIKAT

Dzisiaj o godz. 13.30 w lokalu przy ul. Piotrkowskiej 51 odbędzie się zebranie członków i sympatyków koła Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej Dyrekcji Przemysłu Miejskiego. Obecny będzie prokurator Sądu Najwyższego ob. Jerzy Jackiewicz.

ZEBRANIE KÓŁ PPR

W dniu dzisiejszym odbędą się zebrania kół PPR w następujących dzielnicach:

RUDA PABIANICKA

O godz. 11-tej zebranie koła tkalni oddziału czwartego firmy „Horak” oraz koła firmy „Bajer”.

O godz. 13-tej zebranie koła Stołami Mechanicznymi.

O godz. 14-tej oddziału „Białej” firmy „Horak”.

O godz. 18-tej zebranie terenowego koła Rokieta.

LEWA-GÓRNA

O godz. 8-mej rano zebranie koła 13 Kom. MO.

O godz. 11-tej zebranie koła „Bistram”.

O godz. 12-tej „Kwas Węglowy”.

O godz. 13.30 zebranie koła wydziału gospodarczego PZPB Nr 1.

O godz. 14-tej zebranie koła „Wega” firmy „Meisner” oraz koła PZPS.

O godz. 15.30 zebranie koła Dyrekcji Bawelniczej.

O godz. 16-tej w lokalu dzielnicowym Piotrkowska 262 zebranie terenowego koła.

GÓRNA-PRAWA

O godz. 11.30 zebranie koła f. „Waryński”, „Leonard” oraz koła f. „Barlicki”.

O godz. 13-tej zebranie koła f. „Strzelczyk”.

O godz. 14-tej „Pierwsza Krajowa Fabryka Czółenek” oraz zebranie koła drugiej zmiany f. „Leonard”.

O godz. 18-tej zebranie terenowego koła „Chojny”.

WIDZEW

O godz. 13.30 zebrania kół WIM-y pierwszej zmiany wydziału chemicznego, Gumówki, wydziału gospodarczego, kotłowni i warsztatu elektrycznego, warsztatu reperacyjnego oraz oddziału budowlanego.

O godz. 12-tej zebranie koła f. „Warszawski”.

PRAWA ŚRÓDMIEJSKA

O godz. 11-tej „Babiński” oraz Fabryka Pasów i Piłkierów”.

O godz. 12-tej „Kartonarze”.

O godz. 13-tej „Grabski”.

O godz. 13.30 „Muller i Seidel”, „Przybory Tkackie”, „Imas”, „Elektrosan”, „Drukarnia Wojskowa”.

O godz. 14-tej „Fudelko”, „Wagner”, „Warsztaty MO”.

O godz. 14.30 „Zelbel”.

O godz. 19-tej „Spółdzielnia Metalowic”.

ŚRÓDMIEŚCIE

O godz. 10-tej restauracja „Tivola”.

O godz. 13-tej WUZ.

O godz. 14-tej PZMZ, ZUS w świetlicy dzielnicowej przy ul. Piotrkowskiej 63, Bank Narodowy „Montaż”, Drukarnia MBP, Zjednoczenie Przemysłu Budowlanego.

O godz. 14.30 „Rozbudawa”.

O godz. 15-tej Bank Handlowy.

O godz. 16-tej „Blok” oraz f. „Hartwig”.

O godz. 17-tej Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych.

O godz. 18-tej „Współpraca”.

O godz. 19-tej ŁIW.

BALUTY

O godz. 18-tej zebranie na Zabieńcu terenowego koła im. Bronisława Zapala.

Co nowego w ZWM

Dnia 11 bm. odbędzie się w Zarządzie Miejskim ZWM zebranie koła Aktywu Szkolnego. Obecność obowiązkowa. Początek zebrania o godzinie 10 rano.

O godzinie 12 odbędzie się tamże, Plac Zwycięstwa 13, odprawa przewodniczących Kół Szkolnych. Obecność wszystkich przewodniczących obowiązkowa pod rygorem organizacyjnym.

Zarząd Miejski Z.W.M.
Wydział Młodzieży Szkolnej.

Ze sportu

Słowacja - Polska Południowa 4:3 (2:1)

Bramka samobójcza zadecydowała o naszej porażce

Słowacja: Antoś, Sterbak, Zibrini, Nepko, Marco, Benedicović, Danko, Ksiemek, Bielek, Malatynsky, Arpas.

Polska Poł.: Borucz, Gierwatowski, Gwoździński (po przerwie Włodarczyk), Brzozowski (Jabłoński I), Parpan, Kazimierzczak (Jabłoński II), Bobula, Koczewski, Nowak, Baran, Hogendorf.

Bramki dla Słowacji zdobyli: Bielek, Malatynsky i Arpas. Dla Polski: Baran (2) i Bobula.

Pierwszy międzynarodowy mecz piłkarski w Łodzi, rzecz zrozumiała musiał wywołać duże zainteresowanie. Nie można się więc dziwić, że stadion LKS-u był wypełniony po brzegi. Z górą 20 tysięcy osób przybyło tu, aby być świadkami bądź co bądź niecodziennego wydarzenia w życiu sportowym naszego miasta.

dziesiąty tysięcy tłum zachowuje się tym razem wyjątkowo karnie.

MECZ Z PERSPEKTYWY DACHU DWORCA KALISKIEGO.

Przed główną trybuną już na godzinę przed rozpoczęciem meczu stoi długi szereg zaparkowanych aut, a dalej motocykli z białymi proporczykami i fioletowymi inicjałami P. T. C. To cała sekcja motocyklowa Pabianickiego Towarzystwa Cyklistów przybyła w szyku rajdowym na mecz. Za bramkami przyczajone do zielonej murawy (w tym miejscu jeszcze nie tak bardzo wydeptanej) oczekują rozpoczęcia meczu ci, dla których zabrakło już miejsc na miejscach stojących, trybunach i dachu Dworca Kaliskiego, na który bilet wejścia kosztował podobno 20 złotych.

Stadion jest udekorowany flagami o barwach narodowych, a u wejścia na boisko powiewa flaga o barwach gości. W loży oficjalnej już od dłuższego czasu widzimy białą sylwetkę mjr. Sznajdera, który co chwilę z niecierpliwością spogląda na swój naręczny zegarek. Dwu-

DRUŻYNY WBIEGAJĄ NA BOISKO.

Na kilka minut przed rozpoczęciem meczu, opróżnia się boisko, które do tej pory okupowali juniorzy ZZK i Zjednoczonych. Wszyscy z przejęciem oczekują ukazania się Słowaków. Wbiegnięcie ich na boisko poprzedzają dość huczne oklaski. Jedenastu szczupłych, niepokazanych specjalnie chłopców w niebieskich spodenkach i jaśniejszych tego samego koloru koszulkach na wzór „Torpedo” obiega dookoła boisko i dzieli się z publicznością otrzymanymi kwiatami. Na widowni robi to dobre wrażenie i zdobywa jej sympatię dla gości. Po chwili, wbiega nasza reprezentacja. Prowadzi ją Baran. Białoczerwone kostiumy naszych stanowią doskonały kontrast dla błękitno-niebieskich kostiumów Słowaków. Pogoda jest piękna.

Po wspólnej fotografii i oficjalnym powitaniu gości, obie drużyny stają naprzeciw siebie w składach podanych jak powyżej. Idealna cisza przerywa ostry gwizdek sędziego. Jest godzina kilka minut po 17.30.

GWALTOWNY ZRYW SŁOWAKÓW.

Grę rozpoczynają Słowacy gwałtownym zrywem i odrazu wdzierają się na naszą połowę boiska. Widać, że pod względem szybkości przewyższają nas będą o głowę. Są zwifolni i elastyczni, a za chwilę danym nam było się już przekonać, że bod bramką są bardzo groźni. Nie upłynęły bowiem jeszcze 2 minuty, gdy Słowacy prowadzili już 1:0. Obro-

na nasza, a przede wszystkim Gwoździński nie może dać sobie rady z szybkimi zagraniami przeciwników. W dużej mierze z jego winy w 10 minutach Słowacy podwyższają wynik na 2:0. Ta druga bramka była wypracowana niezwykle precyzyjnie i z wielkim spokojem przez gości.

NASZ ATAK W OFENSYWIE

Poprzedziła ją wprawdzie generalna ofensywa naszego ataku (5 minuta gry), ale dwa gorące momenty podbramkowe nie przynoszą nam cyfrowych korzyści.

W 11 minutach Słowacja strzela nam już trzecią bramkę, ale sędzia jej nie uznaje gdyż padła ona z pozycji spalonej. Znosi się na katastrofalną klęskę naszej drużyny. Gwoździńskiemu przydałby się motocykl, aby mógł w porę nadążyć za „objężdżającymi” go Słowakami.

HONOR NASZ RATUJE BARAN.

Honor nasz zostaje uratowany dopiero w 14 minutach. Koczewski jeden z najlepszych wczoraj graczy naszej reprezentacji podaje piłkę brzuchem Baranowi, a ten posyła ją błyskawicznie do siatki. Na trybunach powstaje otucha. Gra toczy się nadal bardzo żywa i obfitująca w szereg emocjonujących sytuacji podbramkowych. W 20 dopiero minucie następuje chwilowe zwolnienie tempa. Obie drużyny jakby łapały oddech. Na niebieskich koszulkach Słowaków występują na plecach ciemne plamy potu. Okres zwolnionego tempa nie trwa jednak długo. Bramkarz Słowaków musi za chwilę dwukrotnie interweniować, ale ponieważ robi to w wysokim stylu, wynik pozostaje bez zmiany i utrzymuje się już do przerwy.

WŁODARCZYK ZAMIAST GWOŹDZIŃSKIEGO.

Po przerwie w zespole naszym poczyniono zmiany. Gwoździńskiego zastępuje teraz Włodarczyk, a skrajnych po mocników obaj Jabłońscy.

Druga połowa rozpoczyna się dla nas pomyślnie, gdyż już w pierwszej minucie uzyskujemy wyrównanie 2:2. Bohaterem jest tym razem Bobula.

Nie długo jednak utrzymał się ten wynik. Już w piątej minucie Słowacy zdobyli znów prowadzenie 3:2, a w 12 minucie Baran z podania doskonałego Parpana jeszcze raz wyrównuje ostrym błyskawicznym strzałem nie do obrony.

MOGLIŚMY PROWADZIĆ 4:3.

W 15 minutach, gdybyśmy mieli więcej szczęścia, mogliśmy prowadzić 4:3. Niestety rzut wolny za rękę u Słowaka Baran egzekwował bardzo słabo, tak że bramkarz bez trudu go obronił. Dwukrotnie jeszcze nadarzały się okazje abyśmy zdobyli prowadzenie (w 17 i 18 minucie) ale nic z tego nie wyszło. Udało się nam natomiast dokonać tego, ale na korzyść gości. W 42 minucie w winy naszego obrońcy wbijamy sobie samobójczą bramkę i przesadzamy tym samym swoją porażkę 3:4.

CZY PORAZKA BYŁA ZASŁUŻONA?

Porażka ta jakkolwiek jest ona raczej przypadkowa, bynajmniej nas nie krzywdzi, gdyż i na zwycięstwo bynajmniej nie zasłużyliśmy. Słowacy przewyższali nas pod każdym względem. Byli szybsi, lepsi technicznie, a przede wszystkim przewyższali nas grą konstruktywną, której nie możemy niestety do tej pory się nauczyć.

Samą improwizacją daleko nie zajęliśmy.

(Dz.)

Z. Kr.

Lekkoatleci wznawiają tradycję biegu sztafetowego 7x2.000 metrów

Jedną z najpopularniejszych imprez lekkoatletycznych w Łodzi przedwojennej był bieg sztafetowy 7x2.000 metrów urządzany rokrocznie w Parku Poniałowskiego. W tę niedzielę bieg ten odbędzie się po raz pierwszy po wojnie o nagrodę przechodnią „Expressu Ilustrowanego”, który doceniając znaczenie tego

rodzaju biegów postanowił wznović jego tradycję.

Bieg „Expressu Ilustrowanego” zgromadzi niewątpliwie na starcie wszystkich najlepszych naszych biegaczy, którzy walczyć będą o piękną statuetkę biegacza ufundowaną przez redakcję tego dziennika.

W biegu startować będą zawodnicy nie tylko z Łodzi, ale również z całego terenu Województwa Łódzkiego zrzeszeni w ŁOZLA i nie stowarzyszeni również. Każdy klub do biegu może zgłosić dowolną ilość sztafet.

3 zł. pudełko zapalek
Pobieranie wyższych cen będzie karane aresztem

W początkach kwietnia spekulanci łódzcy w sposób masowy przystąpili do podnoszenia cen na cukier, sól, a w szczególności na zapalki. Nastąpiło też ukrywanie tych artykułów w nadziei, że sztucznie wywołane nastąpienie w konsekwencji podniosą marżę zarobkową na te rzekomo brakujące artykuły. Ten atak elementów spekulacyjnych, spotkał się z natychmiastowym wystąpieniem Delegatury Komisji Specjalnej i w przeciągu krótkiego czasu został rozbity.

Tam jednak, dokąd zasięg działania łódzkiej Delegatury docierał w słabszym tempie — więc w drobniejszych ośrodkach województwa łódzkiego, po dziś dzień utrzymała się nieczym nieusprawiedliwiona wygórowana cena zapalek.

Spekulacja ta, przybrała szczególnie szerokie rozmiary na wsł i w drobniejszych ośrodkach przemysłowych Łodzi.

W bieżącym jeszcze miesiącu stwierdzono szereg wypadków, gdy nieuczciwi sklepikarze, między innymi w Radomsku, pobierali za pu-

dełko zapalek, ni mniej ni więcej, tylko po 15 złotych.

Jednak tym razem rachuby spekulantów terenowych na odległość Delegatury Komisji Specjalnej od ich ośrodków „działania” okazały się złudne.

Dzięki też energicznej akcji świadomych rzesz społeczeństwa ujętych zostało 8-miu sklepikarzy w Radomsku: Karczmarek, Mazur, Mokrzycki, Jańczyk, Kulka, Czech, Taranek i Barhardt, którzy pobierali za zapalki ceny wyższe od przepisowych.

W związku z tym, że jeszcze w Łodzi a w znacznym stopniu w województwie łódzkim spekulanci w dalszym ciągu sprzedają zapalki od 5 do 15 zł za pudełko Delegatura Komisji Specjalnej w Łodzi podaje do wiadomości, że cena pudełka zapalek jest w dalszym ciągu niezmienną i wynosi 3 zł. W stwierdzonym wypadku pobierania wyższych cen lub ukrywania zapalek winni karani będą bezwzględnie aresztem.

Roman Zambrowski

NIE TĘDY DROGA...

Artykuł tow. Kuryłowicza w „Robotniku” z dnia 7 maja znalazł już pewne echo w prasie. Komunikat Ministerstwa Przemysłu wykazał merytoryczną nieścisłość i wręcz bezpodstawną jego zarzutów.

W świetle tego komunikatu okazuje się, że ogólnikowo zaatakowany przez tow. Kuryłowicza „klan personalników”, to bardzo pożyteczna pracownia administracji fabrycznej, mający ściśle określone ramy działalności i poważne zasługi zarówno w wysunięciu ośmiu tysięcy robotników i majstrów na stanowiska kierownicze w przemyśle, jak i w pracy nad przesiedleniem na Ziemię Odzyskane wykwalifikowanej kadry robotniczej, jak wreszcie w uruchomieniu i organizacji szkolnictwa przemysłowego, w którym kształcił się ponad 40 tys. robotników i dzieci robotniczych.

W świetle tego komunikatu okazuje się również, jak bezpodstawnie i panikierskie były informacje tow. Kuryłowicza o masowej falie redukcji wśród robotników, redukcji rzekomo powodowanych względami partyjnymi. Stwierdzone bowiem zostało, że wszystkie redukcje oszczędnościowe włącznie z przesunięciami z działów nieprodukcyjnych pomocniczych do działów produkcyjnych wewnątrz zakładów pracy obejmują 30 tys. pracowników, a objęły dotychczas tylko 7 tys. pracowników.

Już tych aktów wystarczyłoby, aby nie zajmować się więcej artykułem tow. Kuryłowicza, gdyby nie ta okoliczność, że artykuł ten nabiera szczególnej wymowy politycznej, na tle ogólnej sytuacji gospodarczej i politycznej kraju oraz na tle wczoraj opublikowanej uchwały CKW PPS w sprawie praktyki jednolitego frontu klasy robotniczej w Polsce.

Szereg zjawisk w sytuacji gospodarczej kraju, a przede wszystkim ciężkie położenie materialne klasy robotniczej, budzi niepokój w obydwu partiach robotniczych. Obserwujemy stały wzrost naszej produkcji przemysłowej i rolniczej, zachowaliśmy tendencje inflacyjne w naszej gospodarce i emisja banknotów pozostaje w tyle za wzrostem potoku produkcji towarów, jednocześnie jednak wskaźnik realnych płac robotniczych i pracowniczych, uległ w ostatnich miesiącach obniżeniu.

Toteż w celu zgromadzenia rezerw, przeznaczonych na poprawę bytu klasy robotniczej, Min. Przem. i Handlu podjęło akcję oszczędnościową, akcję, która już przysporzyła i jeszcze przysporzy miliardowe oszczędności.

Akcja oszczędnościowa i walka z przerosłymi zatrudnieniami została całkowicie poparta przez związki zawodowe.

Dla przypomnienia wystarczy zacytować styczniową uchwałę Plenum Centralnej Komisji Związków Zawodowych:

„Plenum KCZZ wzywa masy pracujące do udzielenia pełnego poparcia wszystkim zarządzeniom czynników rządowych, zmierzającym do:

- 1) przeprowadzenia istotnych oszczędności budżetowych w zakresie wydatków administracyjnych,
- 2) przeprowadzenia oszczędności w gospodarce przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych na odcinku nadmiernie rozbudowanej administracji i personelu nieprodukcyjnego.”

Bardziej jasrawo naświetla te sprawy „Robotnik” z dnia 8 grudnia 1946 r. w artykule ówczesnego Sekretarza Generalnego KCZZ, tow. Rusinka, pt.: „Zadanie naszego chleba”. Tymi słowami autor określa rolę pracowników administracyjnych zatrudnionych w nadmiarze. I dalej czytamy w tym artykule: „Jeśli chleb w Polsce może tylko ten, kto na ten chleb rzeczywiście zarobił”. Wprawdzie uważamy, że tow. Rusinek nieco przejaszkował zagadnienie przerosłów w zatrudnieniu, ale sama sprawa została bardzo słusznie potraktowana.

Że się stało, że dotąd tylko Ministerstwo Przemysłu wyciągnęło odpowiednie wnioski i przystąpiło wspólnie ze związkami zawodowymi do walki o realizację tych zadań. Że się stało, że zamiast domagać się konsekwentnej akcji oszczędnościowej we wszystkich dziedzinach i we wszystkich resortach, niektórzy odpowiedzialni towarzysze zapomnieli o swoich wypowiedziach i doszukują się dziury w całym, i to bynajmniej nie drogą przyjacielskiej interwencji, a publicznej polemiki.

Jasna sprawa, że poważna akcja oszczędnościowa, wkraczająca głęboko w dziedzinę produkcji, bo obejmująca oszczędność surowców, paliwa, wymagająca wzmoczonej dyscypliny pracy i zmierzająca do wzrostu wydat-

ności pracy nie może się odbyć bezboleśnie, że wśród tych 7 tys. przeniesionych i zredukowanych robotników i pracowników — i to zarówno wśród bezpartyjnych, wśród peperców jak i peperowców, dotkniętych przeniesieniem czy redukcją, mogło to wywołać niezadowolenie. Mogło to nawet kilku czy kilkadziesiąt robotników spowodować do napisania listów, wyrażających to niezadowolenie.

Jest rzeczą powszechnie znaną, że przyczyną ciężkiej sytuacji materialnej klasy robotniczej jest spekulacyjna wyżka cen.

Można bez przesady stwierdzić, że na skutek wyżki cen miliardy złotych powędrowały do kieszeni kupca-spekulanta w mieście i do spekulanta wiejskiego.

Staje się zadaniem palącym znalezienie i zastosowanie środków zatrzymania tej wyżki cen i przejścia do systematycznej niżki cen.

Czy jest to możliwe? Niewątpliwie tak. Ale w tym celu konieczne jest, aby zaczął sprawnie działać aparat państwowy i społeczny ustalania cen, kontroli cen i surowych represji za przewyższanie ustalonych cen i aby do tej walki wciągnęły się wszystkie świadome ośrodki klasy robotniczej.

Dla walki o zatrzymanie wyżki cen, o przejście do systematycznej niżki cen, a tym samym o bardziej sprawiedliwy podział dochodu społecznego, mamy dziś dość środków zarówno natury ekonomicznej jak i politycznej. Nie miejsce tu o nich mówić.

Walka to niełatwa i napoika niewątpliwie na zaciekły opór wszystkich elementów spekulacyjno-kapitalistycznych i reakcyjnych w kraju. Wymagać to będzie dużego wysiłku jednolitego frontu robotniczego i wszystkich stronnictw demokratycznych.

I tak, jak ubiegły rok przeszedł pod znakiem walki z wszelkimi przejawami podziemnej nielegalnej działalności politycznej i zakończył się walnym zwycięstwem politycznym mas pracujących, tak też rok bieżący przejdzie pod znakiem ekonomicznej walki naszego Państwa Ludowego przeciw wszelkim przejawom nielegalnej, spekulacyjnej działalności gospodarczej, co w rezultacie doprowadzi do polepszenia bytu klasy robot-

niczej i znacznego wzmocnienia podstaw gospodarczych naszego Państwa Ludowego.

Należałoby zapytać, czy w tej sytuacji, która wymaga mobilizacji wszystkich sił klasy robotniczej do walki przeciw wyżce cen i spekulacji, przeciwko tym wszystkim w aparacie państwowym i spółdzielczym, którzy świadomie lub nieświadomie nie przeciw działają spekulacji, czy w tej sytuacji godzi się działaczowi robotniczemu skierowywać uwagę mas w fałszywym kierunku — przeciw aparatowi państwa ludowego, zamiast mobilizować ją do walki z prawdziwym wrogiem — spekulacją.

Czy nie jest jasne, że działacz robotniczy, występujący publicznie, musi przede wszystkim rozważyć kierunek swego uderzenia, jeśli nie chce zejść na manowce?

Wczorajszy „Robotnik” przynosi uchwałę CKW PPS w sprawie praktyki jednolitego frontu klasy robotniczej w Polsce.

Z żywym zadowoleniem notujemy stwierdzenie zawarte już w pierwszym zdaniu uchwały, które „przypomina, iż wszystkie zasady, litera i ruch umowy o jedności działacza PPS i PPR zawartej w listopadzie 1946 roku, obowiązujące muszą obydwie strony w całej rozciągłości i na każdym szczeblu organizacyjnym”. Ostatnie zdanie uchwały również wzywa do „dochowywania reguł lojalnej współpracy PPS i PPR”.

Jak jednak wygląda artykuł tow. Kuryłowicza w zestawieniu z tą uchwałą?

Jest rzeczą jasną, że bezpodstawnym i żadnym aktem, żadnym nazwiskiem nieumotywowany atak na personalników, rugujących rzekomo robotników i to nawet fachowców, którzy od pierwszego dnia odrodzenia Polski przystąpili do pracy nad odbudową kraju, tylko dlatego, że są pepercami (bo do tego sprowadza się sens artykułu) jest atakiem na organizację fabryczną PPR, atakiem tym cięższym, że uogólnionym i zupełnie nieuzasadnionym.

Kto zna nasze zakłady przemysłowe z ich Radami Zakładowymi i mieszanym na ogół składzie peperowsko-pepercowskim, o równie mieszanym peperowsko-pepercowskim składzie administracji fabrycznej, kto zna współ-

pracę w zakładach pracy kół PPR i PPS, które coraz systematycznie odbywają wspólne zebrania, kto zna sieć naszych miejskich i wojewódzkich wydziałów przemysłowych przy obydwu partiach i sieć wojewódzkich i powiatowych Rad. Zw. Zawodowych z ich mieszanym składem peperowsko-pepercowskim, ten dobrze wie, że nawet jeśli przypuścić w jakimś wypadku złośliwe działanie personalnika, to redukcje wyżej wymienionego typu byłyby niemal niemożliwe, a w każdym razie możliwe do natychmiastowego skorygowania na miejscu.

Komu więc potrzebna jest takie publiczne formułowanie zarzutów wbrew umowie, wtedy gdy istnieje przecież cały aparat politycznych szóstek międzypartyjnych i komisji merytorycznych, specjalnie powołanych do rozstrzygnięcia na miejscu spraw spornych i wzajemnych pretensji?

Komu potrzebna była taka próba osłabienia jednolitego frontu i to właśnie nazajutrz po wspaniałych jednolitej frontowych manifestacjach najszerzych mas pracujących.

Czas najwyższy, aby wszyscy towarzysze w obydwu naszych partiach robotniczych zrozumieli, że aparat państwowy jest własnością całej demokracji, całego ludu pracującego, że niezależnie od bliższej czy dalszej perspektywy realizacji jednolitej organizacji PPR i PPS — w aparacie państwowym już musi istnieć jedność i że nie przysparza jemu sily, a tym samym nie przysparza sily państwu ludowemu, traktowanie go przez przyznanie klucza partyjnego.

Twardo bronie będziemy sily i spójność państwa ludowego — najpotężniejszego instrumentu mas pracujących w utrwalaniu ich zdobyczy.

Zwalczając będziemy to wszystko co idzie po linii osłabienia jednolitego frontu i wspólnej pracy obydwu partii robotniczych.

Poprzez neuniknione trudności, umacniać będziemy w codziennej walce z wrogiem jednolitej działalności klasy robotniczej oraz dążyć będziemy do coraz większego zbliżenia ideologicznego obydwu partii. Posiada to bowiem decydujące znaczenie dla utrwalenia podstaw Państwa Ludowego i dla realizacji polskiej drogi rozwojowej.

Budujemy i eksportujemy maszyny włókiennicze — szybki wzrost wartości produkcji

Zjednoczenie Przemysłu Budowy Maszyn Włókienniczych rozwija nieustannie swoją wytwórczość.

Produkcja Zjednoczenia w r. 1946 wyniosła 180 milionów zł., z czego na produkcję maszyn włókienniczych przypada 49 mil. zł., a reszta na części zamienne i remont.

Tymczasem produkcja tylko za dwa pierwsze miesiące 1947 wyniosła 60 mil. zł., z czego na maszyny włókiennicze przypada 28 mil. zł. W zakresie produkcji Zjednoczenia wchodzi maszyny służące do całkowitej przeróbki wełny, bawełny, lnu i konopi, a więc wilki szarpacie i zgrzeblące, zespoły zgrzeblarskie przedzarki, przewijarki, snowarki, krosna tkackie, maszyny wykańczalnicze itp.

O wysokiej jakości polskich maszyn włókienniczych świadczy ich popularność na rynkach międzynarodowych.

W okresie roku ubiegłego wyniósł eksport maszyn włókienniczych z Polski na sumę 38 mil. zł. Odbiorcami w tym zakresie były Szwecja, Norwegia i Argentyna. Nawiazano już również stosunki handlowe z Brazylią, Szwajcarią, Bułgarią, Jugosławią, Iranem, Czechosłowacją, Holandią, Węgrami itp.

Eksport maszyn włókienniczych z Polski ma przed sobą wielkie perspektywy zwłaszcza, że plan trzyletni przewiduje bardzo szybki rozwój tej dziedziny wytwórczości.

Jeżeli plan na rok 1947 przewiduje wykonanie 585 maszyn, to plan na rok 1949 przewiduje już wyprodukowanie 2477 maszyn włókienniczych.

Wartość produkcji Zjednoczenia Budowy Maszyn Włókienniczych (łącznie z częściami i remontem), która wyniosła w r. 1946 180 mil. zł., wzrosła w r. 1947

do 416,5 miliona zł. i do 789 mil. zł. w r. 1949.

Fakt, że kraje obce, nawet wysoko uprzemysłowione, interesują się naszą wytwórczością, owocem pracy polskiego inżyniera i robotnika, jest wysoce znamienny. Fakt ten określa miejsce jakie Polska może i powinna zajmować w Europie.

Stosunki gospodarcze polsko-brytyjskie

W związku z otwierającymi się nowymi perspektywami w stosunkach gospodarczych polsko-brytyjskich, warto przypomnieć jak się one rozwijały przed wojną.

Ówczesna wymiana handlowa Polski z Anglią sięgała 147,8 milionów złotych po stronie przywozu i 215,5 milionów złotych po stronie wywozu. Sprowadziliśmy z Anglii między innymi maszyny i aparaty oraz sprzęt elektrotechniczny (1938 r. — 24,3 mil. zł.), wełnę (1938 r. — 18,5 mil. zł.), środki transportowe (1938 r. — 10,8 mil. zł.), skóry (1938 r. — 5,0 mil. zł.), przedzę i wyroby włókiennicze (1938 r. — 18,7 mil. zł.), przetwory chemiczne i farmaceutyczne (1938 r. — 4,7 mil. zł.), surowiec żelaza, nikiel i blachę niklową (1938 r. — 6,4 mil. zł.) itd. W zamian zato eksportowaliśmy do Anglii drewno i wyroby z drzewa (1938 r. — 73,3 mil. zł.), mięso, w tym główną pozycję stanowiły bekony (1939 r. — 57,1 mil. zł.), masło i jaja (1938 r. — 44,7 mil. zł.), szynki, poledwice wieprzowe i konserwy mięsne (1938 r. — 11,4 mil. zł.), cukier (1938 r. — 2,2 mil. zł.) oraz wyroby włókiennicze, szczerinę, krochmal, len, mąkę itd.

Obecnie, Anglia może być również odbiorcą całego szeregu naszych artykułów eksportowych, częściowo tych samych co przed wojną, częściowo nowych. Ale nie tylko jako importer interesuje nas Anglia, lecz również jako eksporter cennych surowców i dóbr inwestycyjnych.

Jak wiemy w sprawie zawarcia polsko-brytyjskiej umowy handlowej osiągnięto już w zasadzie porozumienie.

Interpelacje naszych Czytelników

Bezpieczeństwo i higiena pracy

Do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy należy podchodzić w Polsce Ludowej zupełnie inaczej, aniżeli w Polsce przedwojennej. Doskonale wiemy, że dla właścicieli fabryk życie robotnika nie miało znaczenia. Chodziło tylko o kieszonkę — o zarobek. Zarówno rządy jak i dyrekcje fabryk nie troszczyły się zbytnio o stan higieny i bezpieczeństwa pracy.

Zupełnie inaczej winniśmy się ustosunkować dzisiaj do tej sprawy. W wyniku zaszłych zmian społecznych, w wyniku nacjonalizacji przemysłu, sprawa bezpieczeństwa i higieny pracy nabiera znaczenia pierwszorzędnej wagi. Czynniki państwowe, kierownictwo fabryk i robotnicy poświęcają temu zagadnieniu coraz więcej uwagi. Mówię „coraz więcej uwagi”, ale muszę stwierdzić, że dotychczas bynajmniej nie dostatecznie. Należy jednak zwalczyć lekceważenie tej sprawy — gdyż byłoby to wyrażenie dziedzictwo z czasów sanacyjnych

Jeżeli chcemy uniknąć wiele strat materialnych — nie mówiąc już o względach humanitarnych — musimy wszcząć rozległą akcję, w której winny wziąć udział czynniki państwowe, społeczne a przede wszystkim — we własnym interesie i sami robotnicy. Od dobrych warunków higienicznych jak oświetlenie, ogrzewanie, wentylacja i czystość zależy w dużym stopniu wydajność pracy robotnika. Robotnik w czystej, widnej i przewietrzanej, o odpowiedniej temperaturze sali ma inne samopoczucie.

Kierownictwo fabryk jak i czynniki nadrzędne powinny pamiętać, że wydatki na inwestycje, związane z bezpieczeństwem i higieną pracy napewno dobrze się opłacą.

St. B.

Pracownik Ogólnopolskiego Zjednoczenia Kapeluszniczego

Istotne przyczyny głodu w Zachodnich Niemczech Junkrzy uprawiają sabotaż żywnościowy

Majątki obszarników i bogatych chłopów rosła jak na drożdżach

Ostatnie strajki głodowe robotników hamburskich na tle braków żywnościowych w zachodnich Niemczech zwracają uwagę świata na istotę sytuacji aprowizacyjnej tych obszarów i wysuwają pytanie, jak wyglądają faktycznie możliwości zaspokojenia potrzeb żywnościowych w angielskiej strefie okupacyjnej.

Odpowiedź na to przynoszą dane o produkcji rolnej we wszystkich czterech strefach okupacyjnych Niemiec, opracowane przez francuską administrację wojskową.

Z danych tych wynika, że na terenie angielskiej strefy w latach wojny 1939 — 1944 zbiór zboża wynosił 2.346 tys. ton, kartofli — 7.442 tys. ton, produkcja cukru 365 tys. ton, mleka 6.386 tys. ton. Przy tej ilości artykułów, każdy mieszkaniec brytyjskiej strefy mógłby otrzymać rację dzienną wynoszącą 3000 kalorii. Okazało się jednak, że chociaż urodzaj w 1946 r. w tej strefie był tylko co najmniej niższy od średniego, nie było posuchy, ani innych klęsk żywiołowych ustalona racja 1550 kalorii dziennie może być zrealizowana zaledwie w połowie. Do spożywek dochodzi i to z trudem tylko jedna czwarta tej ilości produktów, która może być tu wytwarzana. Reszta produkcji nie dochodzi do miast i gdzieś ginie.

Przyczyny tego zjawiska wyjaśniła częściowo latem ub. roku gazeta „Reinische Zeitung”. Zdaniem gazety, obszarnicy i bogaci chłopci w angielskiej strefie okupacyjnej dostarczali w 1945 roku tylko 20 procent tej ilości produktów, jaką dostarczali w latach wojny. Dostawy w roku 1946 zmniejszyły się jeszcze bardziej.

Na posiedzeniu Landtagu w Duesseldorfie w listopadzie 1946 roku poseł Ewald Keiser podał kilka cyfr świadczących o rozmiarach sabotażu uprawianego w tej strefie; okręg Minden powinien być wg. planu dostarczyć 40 tys. centnarów żywności, a dostarczył tylko 4 tysiące, okręg Borken dostarczył zamiast 12 tys. centnarów — 999, okręg Steinfurt zamiast 18 tysięcy centn. — 914. Bardziej szczegółowe cyfry wskazują na to, że bogaci chłopci dostarczali wprawdzie mało żywności, ale obszarnicy jeszcze 4 razy mniej od nich.

Ukrywana przez bogatych chłopów i obszarników żywność wędruje na czar-

ny rynek, gdzie jest sprzedawana po niesłychanie wygórowanych cenach. Na spekulacji tej rosła jak na drożdżach majątki chłopów i junkrów. W tej właśnie spekulacji leży bezpośrednia przyczyna kryzysu żywnościowego w angielskiej strefie okupacyjnej.

Tak więc głód w angielskiej strefie okupacyjnej jest spowodowany przez sabotaż reakcyjnych elementów i junkrów z całego Niemiec, którzy znaleźli tutaj bezpieczny azyl i zajmują wysokie stanowiska w organach aprowizacyjnych tej strefy.

Na gruzach rozkwiła pełnia życia

Stolica rozbudowuje i podnosi poziom teatrów (Od własnego korespondenta „Głosu Robotniczego“)

Warszawa, w maju.

Życie teatralne stolicy miało w sezonie bieżącym pod znakiem dalszej odbudowy i rozbudowy gmachów i stałego podnoszenia artystycznego. W ciągu dwóch lat Warszawa zdobyła 7 teatrów dramatycznych, przede wszystkim dzięki zapobiegliwej i skrzętnej gospodarce miejskich teatrów dramatycznych. Pierwszym teatrem w Warszawie powojennej był Teatr Powszechny na Pradze, zorganizowany jeszcze zimą 1944 r. Teatr Powszechny był jakgdyby „teatrem — matką” dla całego wieńca teatrów miejskich, jakie zorganizował ruchiwy dyrektor Eugeniusz Poreda. W

chwili obecnej teatry miejskie składają się z Teatru Powszechnego, Teatru Młodego, Teatru Rozmaitości, w którym jednocześnie trzy razy w tygodniu obok przedstawień dramatycznych odbywają się sceny muzyczne — operowe i teatru „Jaskółka”, który daje popołudniowe przedstawienia dla dzieci i dla dorastającej młodzieży oraz wieczorowe przedstawienia dla dorosłej publiczności. W dniu 9 maja br. nastąpiło otwarcie piętego teatru miejskiego „Comedii” — teatru peryferyjnego na Pradze, który został w okresie zimowym gruntownie przebudowany i stał się jednym z lepszych urządzonych i wyposażonych technicznie teatrów Warszawy.

W sezonie letnim uzyska Warszawa jeszcze dwa teatry. Spalone przy ul. Puławskiej na Mokotowie kino „Olimpia” odradza się w nowym kształcie obszernego gmachu teatralnego na 1.300 miejsc. Przebudowa „Olimpii” przeznaczona na teatr muzyczny ukończona ma być do dnia 1 września.

W niedalekiej odległości od teatru muzycznego, bo przy ul. Litewskiej, przystąpiono do budowy teatru rewiewego, którego kierownikiem ma zostać popularny kierownik zespołu Syreny, Jurandot. Dzięki takim inwestycjom Warszawa będzie miała obok kilku teatrów dramatycznych, dwa teatry muzyczne i dwa teatry rewiewe, z których jeden mieści się na Pradze, tzw. „Rewia Praska”, a drugi rozpocznie swoją artystyczną działalność jesienią br. w śródmieściu stolicy.

Rozbudowie teatrów warszawskich towarzyszy stały wzrost poziomu artystycznego. Rewelacją sezonu było wystawienie przez Państwowy Teatr Polski „Oresteii” Ajschlosa. Około 20 bm. Teatr Polski wystawi z premierą znakomitej komedii znanego rosyjskiego dramaturga A. Ostrowskiego — „Wilki i owce”. Jednocześnie Teatr Polski przygotowuje się do wystawienia jeszcze w bieżącym sezonie w ramach festiwalu szekspirowskiego — „Hamleta”.

Festiwal szekspirowski rozpoczęty już został w Warszawie przez scenę muzyczną — operową w gmachu Teatru Rozmaitości operą Nicolaiego „Wesołe kumoszki z Windsoru”, której libretto stanowi komedia Szekspira, o tej samej nazwie. Premiera tej opery stała się rzeczywiście sukcesem zespołu operowego.

Teatry miejskie zapowiadają również wystawienie już w najbliższych tygodniach drugiego utworu Szekspira, a mianowicie komedii „Wiele hałasu o nic”, którą przygotowuje Z. Sawan w Teatrze Małym. Tak więc w ramach festiwalu szekspirowskiego stolica zobaczy jeszcze w bieżącym sezonie trzy utwory genialnego angielskiego dramaturga.

Ludomir Rubach.

Dzieła sztuki — własnością narodu Odezwa przeciw frymarzeniu zabytkami naszej kultury

Muzea polskie, zbiory i galerie poniosły podczas wojny ogromne straty. Wiele bezcennych dzieł zostało zniszczonych i spalonych, wiele, wywiezionych przez Niemców, prawdopodobnie już się nie odnajdzie.

Mimo tych szalonych zniszczeń znajdują się nieuczciwa jednostki, które usiłują nielegalnymi drogami wywozić dzieła sztuki zagranicę, aby je tam sprzedawać.

Głośny proces hr. Potockiego, jaki odbył się niedawno, odsłonił kultury tego społecznego i zbrodnicy procedensu. Aferzystów w rodzaju hr. Potockiego było wielu, zwłaszcza w pierwszych miesiącach po zakończeniu działań wojennych. Znajdowali oni szerokie pole do nadużyć, zwłaszcza na Ziemiach Odzyskanych.

Troska o ratowanie dzieł sztuki, będących w rękach prywatnych, skłoniła Związek Muzeów w Polsce do wydania odezwy, w której czytamy:

„Wobec strasznego zniszczenia naszego Kraju na polu mienia kulturalnego Związek Muzeów w Polsce zwraca się z najgorętszym apelem do wszystkich posiadaczy dzieł sztuki i pamiątek historycznych, do kierowników antykwariatów i sklepów komisowych oraz do pośredników, aby nie wywozili ani nie sprzedawali za granicę żadnych przedmiotów sztuki i pamiątek przeszłości, jako też

aby zapobiegali takiej sprzedaży i wywozowi. Obowiązkiem każdego Polaka jest troska o zachowanie dla Narodu tych resztek, które ocalały z wojny i dlatego winny być otoczone tym większą opieką”.

Odezwę podpisał: Prof. U. J. Dr Feliks Koper, Dyrektor Muzeum Narodowego w Krakowie. Prof. U. J. Dr St. Gąsiorowski, Dyrektor Muzeum Czartoryskich w Krakowie. Prof. U. W. Dr St. Lorentz, Dyrektor Muzeum Narodowego w Warszawie. Prof. U. P. Dr J. Kostrzewski, Dyrektor Muzeum Prehistorycznego w Poznaniu. Dr Zbigniew Bocheński, Kustosze Muzeum Narodowego w Krakowie. Doc. U. J. Dr Tadeusz Seweryn, Dyrektor Muzeum Etnograficznego w Krakowie. Prof. U. W. Dr Włodz. Antoniewicz, Dyrektor Muzeum Archeologicznego TNW w Warszawie. Dr Gwido Chmarzyński, Dyrektor Muzeum Wielkopolskiego w Poznaniu. Doc. U. J. Dr Józef Fudakowski, Kustosze Muzeum Przyrodniczego Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie. Stanisław Leśniowski, Dyrektor Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie.

Nie wątpimy, że apel ten znajdzie właściwy odzew.

Dzieła sztuki i pamiątki historyczne, ocalałe w czasie wojny, są własnością narodu i nie mogą być przedmiotem handlu zagranicznego.

OGŁOSZENIE

PAŃSTWOWA CENTRALA HANDLOWA w ŁODZI zawiadamia Instytucje i Zrzeszenia Pracownicze, że ma na składzie partie pończoch — NYLONÓW w najwyższym gatunku.

Podania Instytucji i Zrzeszeń Pracowniczych na Nylony będą przyjmowane w P.C.H., ul. PIOTRKOWSKA 98, dnia 15. 5. rb.

Jarosław Hasek

Przygody dobrego wojaka Szwejka

podczas wojny światowej

(Przeład Pawła Hulki-Laskowskiego)

— Posłusznie melduję — zaczął Szwejk, — że my sobie, panie oberlejtant, zdajemy sprawę z powagi sytuacji. Bo to zgubić swój pułk w polu, to nie jest znowu byle co. Żołnierz powinien zawsze myśleć o tym, w jaki by sposób posłużył swemu pułkowi jak najlepiej, żeby się jego sztandar okrył sławą. Kiedyś służyłem w Budziejowicach, panie oberlejtant, to mieliśmy niejakiego kapitana Mureka. Był troszkę garbaty, służył jako wywiadowca w Serbii i zato zrobiono go kapitanem. Otóż ten kapitan Murek podczas wielkich ćwiczeń kazał każdemu żołnierzowi wpakować do tornistra dwieście pięćdziesiąt ostrych naboju, a następnie, gdy przednia straż ruszyła, to sam szwendał się między żołnierzami łączności, podsłuchiwał, co mówią i zapisywał to sobie w no-

tesie. A następnie gdy żołnierze mieli odpocząć, to on wzywał do siebie tych żołnierzy łączności i mówił: — Czy wiecie, co to jest morale? Jest to najcięższe wypełnianie obowiązków, które żołnierzowi zostają wyznaczone według jego zdolności. Ale nie jest morale, wy morskie świnię, gdy w tornistrze macie dwieście pięćdziesiąt ostrych naboju, leżecie ze łbem spuszczone, jak te świnię, a w osobie swoich przełożonych pyskujecie na swego najjaśniejszego pana. **Abtreten, Morgen zum Rapport!**

Posłusznie melduję, panie oberlejtant że myśmy się zabłąkali nie chcieli i nie mamy zamiaru osłabiać armię o dwa karabiny. Posłusznie proszę o przyjęcie nas do swego oddziału na menaż, chleb i fasowanie. **Lehnungu** od pana nie chcemy, bo jakoś tam

350)

swój batalion odnajdziemy i pan Walek nam wszystko wypłaci.

— Mój złoty kolego — roześmiał się nadporucznik słuchając pocziwanych wywodów Szwejka — do baterii przyjąć was nie mogę. Cóż ja bym z wami robił? Zresztą jeszcze dzisiaj znajdziecie niezawodnie swój batalion. Nie będzie on znowu tak daleko i ktoś o nim będzie wiedział. Polowa żandarmeria pokaże wam drogę na pewno, albo nawet odprowadzi was do nęgo.

— Niech pan oberlejtant, posłusznie melduje, zastanowi się dobrze, zanim odrzuci nasze usługi — rzekł posmutniały Szwejk. — Stoimy w obliczu nieprzyjaciela jak dwa kołki w płocie, ale bateria może być o dwóch szeregowców mocniejsza, a w walce to nie byle co. A my pójdziemy z panem wiernie choćby miało być najgorzej. Menaż i chleb moglibyśmy fasować od dzisiaj.

— Nie, nie, chłopcy nie ma o tym mowy — zdecydował nadporucznik — ale trochę jedzenia dadzą wam kucharze, a chleba znajdzie się dla was wśród kanonierów pod dostatkami. **Abtreten!** Szczęśliwej drogi!

Szwejk i jego kolega, który głośno

podziwiał krasomówczy talent Szwajkowi, udali się ze zleceniem nadporucznika do kuchni. Tam kucharz mruczał coś o piechurskiej żebrani, o nienazartych łazikach, ale ostatecznie sięgnął łyżką w kocioł i nadał im czubatej menażki gęstej zupy z ryżem i siekanym mięsem wołowym. Szwejk i towarzyszy jego zdjęli plecaki, usadowili się na nich, ustawili menażki na kolanach i dobywszy łyżek zabrali się do jedzenia.

Podszedł do nich fajerwerker i zaczął przemawiać po niemiecku. Szwejk miał pełne usta, więc nie odpowiadał. Fajerwerker zaczął po polsku. Kolega Szwejka mruknął po niemiecku, że nie rozumie, więc rozmowny gość jął coś wywozić po madziarsku, przy czym tak mocno poklepywał Szwejka po ręce, że zupa rozlewała się mu na mundur. Tak go to rozżoło, że podniósł głowę z nad menażki i rzekł:

— Co mi tu będziesz gładził, głędo zatracony! Piesby cię nie zrozumiał, gdy zaczniesz mleć ozorem. **Hengott!** daj mi spokój, bo dam w zęby!

(D. G. H.)

U kresu braku żarówek

Staly wzrost produkcji dzięki korzystnej umowie z Holandią
Pabianicka fabryka w tym roku wytworzy 12 mil. sztuk

W tej chwili właśnie, gdy wchodzimy na dziedziniec fabryki „Polska Żarówka „Osram“ Spółka Akcyjna pod Zarządem Państwowym” w Pabianicach — przez bramę wjeżdża załadowane auto ciężarowe. W fabryce wielkie poruszenie — to wreszcie nadeszły zakupione w Holandii materiały, które umożliwią przerwaniu trwającego już dwa tygodnie postojowi kilku maszyn.

Niedawno zawarta została umowa handlowa z zakładami elektrotechnicznymi „Philipsa“, w Holandii. „Philips“ zabezpieczył nam dostawy dla utrzymania w ruchu w ciągu długiego czasu fabryk lamp elektrycznych w Katowicach i w Pabianicach. Umową została również objęta dostawa kompletnego urządzenia dla trzeciej polskiej fabryki, która będzie największa i powstanie w Warszawie, oraz przysłanie fachowców Holendrów, jako doradców technicznych.

KORZYSTNA UMOWA Z HOLANDIĄ

Poprzednio zawarte umowy ze Szwecją i Szwajcarią w roku 1945 nie dały rezultatów, bowiem kraje te nie dotrzymały terminów dostaw surowców i półfabrykatów. Dzięki korzystnej umowie z Holandią będziemy mieli w tym roku więcej żarówek. Wyprodukujemy tylko w jednej fabryce w Pabianicach o dwa i pół miliona więcej żarówek, niż w roku ubiegłym, to znaczy osiem milionów żarówek dla oświetlenia normalnego i 4 miliony tak zwanych „karzełek“, małych żarówek do lamp kieszonkowych.

Po zabezpieczeniu potrzeb ciężkiego przemysłu i wszystkich ministerstw, 25 procent produkcji rzuci się na wolny rynek. O tym, jak ciągle wzrasta produkcja lamp świadczą najlepiej cyfry: podczas, gdy w lutym wyprodukowano w Pabianicach 151 tys. żarówek, w kwietniu już 300 tysięcy. W najbliższym czasie produkcja lamp elektrycznych osiągnie cyfrę 500 tysięcy miesięcznie.

Tych wszystkich informacji udziela nam ob. Kossakowski — naczelny dyr. Zjednoczenia Przemysłu Lamp Elektrycznych a jednocześnie dyr. fabryki „Osram“. — „Poza brakiem materiałów, który odczuwalimy dotychczas bardzo nam przeszkadzają w produkcji przerwy w dostawie prądu z elektrowni łódzkiej, które zdarzają się dosyć często.

Przechodzimy do sal fabrycznych, po których oprowadza nas dyr. techniczny fabryki, inż. Arendt. Sale są duże, widne z oszklonym dachem i czyste. Pierwszą rzeczą, która nas uderza to fakt, że przy maszynach widzimy wyłącznie kobiety. 95 procent personelu technicznego — to zastęp kobiet. Praca przy produkcji lamp elektrycznych wymaga dużej zrecznosci i uwagi, w której właśnie celują kobiety.

FAZY PRODUKCJI

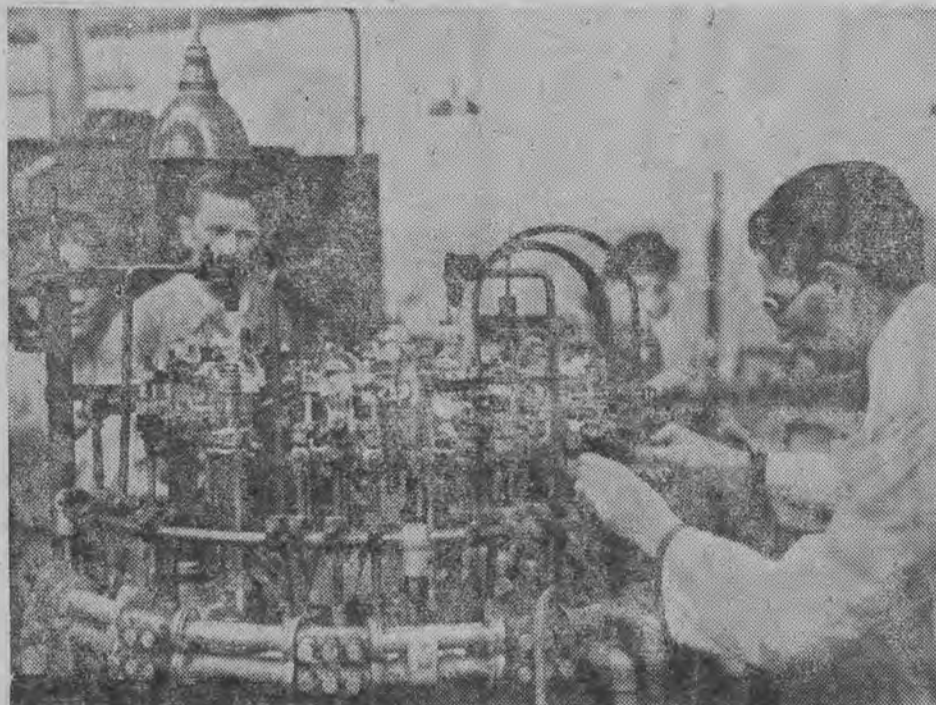
Fazy produkcji lamp elektrycznych na pierwszy rzut oka wyglądają zupełnie prosto. Rurki szklane, przysyłane z huty w Jeleniej Górze, cięte są przy pomocy płomieni gazowych na części o wymiarach odpowiadających wielkości lampy i tworzą tak zwane talerzyki — podstawki, na które w następnym etapie nabija się spiralki metalowe. Rurka

ze spiralkami zatapia się w balonie szklanym o kształcie lampy. Następnie przez rurkę wypompowuje się powietrze, lampę oprawia w mosiężny trzonek i poddaje próbie. W najbliższych dniach uruchomione zostaną maszyny do produkcji żarówek od 60 do 100 W.

robotnice otrzymują tutaj specjalny przydział mleka i doskonałe wyżywienie.

W miarę wykonywania planu wznoszącej produkcji żarówek, przestajemy nam grozić ich brak.

Fabryka żarówek w Pabianicach jest

Ostatnia faza produkcji żarówki

Głównym czynnikiem pomocniczym przy produkcji żarówek jest gaz świetlny: przecina szkło, wtapia spiralki, mocuje elektrody i zatapia żarówki. Dlatego praca w tej fabryce nie jest zdrowa zwłaszcza jeżeli chodzi o płuca. Jednak

jednym z największych osiągnięć tej gałęzi naszego przemysłu, który, rozpoczynając produkcję w trudnych warunkach w fabryce zdewastowanej przez Niemców — dzisiaj może się już pochwycić wynikami.

M. Zal.

Siew wiosenny na Ziemiach Odzyskanych

Szczególna opieka i poparcie Rządu

W roku bieżącym dzięki szczególnej opiece i poparciu rządu przyrost obszarów obsianych na Ziemiach Odzyskanych wzrośnie o blisko 80 procent. Ogółem przewiduje się obsianie w akcji

wiosennej 2 milionów ha powierzchni, z czego na gospodarstwa indywidualne przypadnie około 1 600 000 ha, reszta na majątki państwowe. Ponieważ zasiewy ozime obejmowały 1 200 000 ha, przeto

cała przestrzeń uprawiona i obsiana będzie obejmowała około 3 200 000 ha. W roku ubiegłym obszar uprawiony i obsiany wynosił około 1 700 000 ha.

Pomoc rządowa w wykonaniu planu rolnego na Ziemiach Odzyskanych polega na dostarczaniu rolnikom siły pożytkowej, materiału siewnego i nawozów sztucznych.

Rolnictwo na Ziemiach Odzyskanych „rozworządza obecnie 230 000 koni i 7 000 traktorów. W najbliższym czasie stan ten zwiększy się o dalsze 3 000 traktorów i 50 000 koni.

Rolnicy na Ziemiach Odzyskanych otrzymali pomoc w materiale siewnym w ilości 62 000 ton ziarna i 100 000 ton ziemiaków, na kredyt średnio- i długoterminowy. Na zorganizowanie tej pomocy uruchomiono kredyty bankowe w sumie 1 950 milionów zł., z czego 800 milionów na kredyty średnioterminowe i 1 150 milionów zł. — na kredyty krótkoterminowe.

Tak więc z dniem każdym wzrasta potencjał gospodarczy Ziemi Odzyskanych, z dniem każdym zbliżamy się do pełnego wykorzystania bogactw, które w niedawnej przeszłości służyły hitlerowskiemu zbrodniarstwu do gromadzenia kapitałów na cele wojenne.

SOLK w Rawie Mazowieckiej

Piękne osiągnięcia pracy społecznej

Spółeczno Obywatelska Liga Kobiet na terenie powiatu Rawsko - Mazowieckiego jest jedną z najbardziej aktywnych organizacji kobiecych naszego województwa.

SOLK w powiecie rawskim posiada 1100 członkiń, zorganizowanych w 15 kołach gminnych i kilku kołach miejskich. Niema takiego odcinka życia społecznego, gospodarczego, czy kulturalnego, które byłoby poza obrębem zainteresowań SOLK.

Członkinie SOLK pracują w RTPD, w komitecie opieki społecznej, w sta-

cyjach opieki nad matką i dzieckiem itp. Przy kołach SOLK powstają zespoły artystyczne, które organizują występy świetlicowe.

Ostatnio SOLK zorganizowała dwa kursy kroju i szycia, jeden w Rawie, a drugi w Kaleni. Na kursach tych młode dziewczęta z miasta i ze wsi przygotowują się do zawodu i do samodzielnego życia.

Dotychczasowe osiągnięcia SOLK w powiecie rawsko - mazowieckim zyskały dla tej organizacji szczerze uznanie całego społeczeństwa.

I. G.

Interpelacje naszych Czytelników

O rozwój handlu spółdzielczego na wsi

Ob. Redaktorze!

Będąc stałym czytelnikiem „Głosu“ zauważyłem, że poruszane są na jego łamach różne zagadnienia naszego życia gospodarczego, toteż postanowiłem zabrać głos w sprawie we dług mnie bardzo istotnej.

Jak wiadomo, spółdzielczość ma w Polsce złote warunki rozwoju, w mieście nawet już poczyniła wielkie kroki naprzód, ale niestety

Brzeziny

30 tys. zł. na Dom KCPPR w Warszawie

Koło PPR Powiatowej Komendy Milicji Obywatelskiej w Brzezinach zebrało na budowę Domu Komitetu Centralnego PPR w Warszawie sumę 30 000 zł., którą wpłaciło do kasy WK PPR w Łodzi.

na wsi mało jeszcze widać efektów jej pracy. Jest to wina z jednej strony chłopów, którzy dają się ciągle jeszcze tumanić różnym mędrakom twierdzącym, że spółdzielczość prowadzi do ograniczenia wolności i t. d., a z drugiej strony brak jest jeszcze ciągle odpowiednio zorganizowanej propagandy, która by ludność wiejską dla spółdzielczości zjednała. Chciałbym się tu dziś zająć specjalnie odcinkiem mleczarsko jajczarskim, bo tu t. zw. „handel dziki“ rozpasal się na całego.

Pomimo, że sieć mleczarni spółdzielczych jest w terenie odpowiednio rozmieszczona i może obsłużyć każdego rolnika — to jednak lysiące zacończonych gospodyń wciąż jeszcze podąża z nabiałem na rynek.

A na rynkach nic się nie zmieniało. Ten sam brud — ten sam smród, kurz i ta sama zaraza dla społeczeństwa. To samo zawijanie masła w szmaty ze starych koszul

naddarte, lub liście. A te improwizowane opakowania to hodowla kroci zarazków chorobotwórczych.

Z tych rozsądników tyfusu i gruźlicy — wędruje tysiące kilogramów masła, miliony sztuk jaj do żołądków miejskich konsumentów. Miliony złotych przesuwają się przez ręce pokątnego pośrednictwa, z czego ani miasto, ani też Państwo nie korzysta.

Poza szkodami wyrządzonymi przez dziki handel Skarbowi Państwa, te metody handlu wpływają na to, że długo jeszcze przyjdzie nam czekać na poprawienie jakościowe produktów nabiałowych. Dużo jeszcze czasu upłynie zanim gospodynie wiejskie przestaną mieszać do masła twaróg i kartofle. — Wniosek sąąd — spółdzielczość winna się zwrócić twarzą do wsi i zająć się poważnie organizacją gospodarzy wiejskich.

J. Błaszczak, p-ta Żychlin, pow. Kutno

Wieluń

Otwarcie gimnazjalnej świetlicy ZWM

Dzień 4 maja, jako dzień Święta Oświaty, w Wieluniu odchodzony był bardzo uroczysty. Przed południem ulicami miasta przeszedł pochód młodzieży szkolnej z okolicznościowymi transparentami. Następnie w auli Państw. Gimn. i Liceum odbyła się uroczysta akademicka, z udziałem licznych przedstawicieli partii politycznych, organizacji społecznych i zawodowych.

W tymże dniu została otwarta świetlica ZWM szkolnego koła uczniów Państw. Gimn. i Liceum w Wieluniu. Koło ZWM liczy obecnie 50 członków i szeregi jego w dalszym ciągu wznoszą. Na szczególne wyróżnienie zasługuje kol. Górczyński, który wespół z całym zarządem Koła przyczynił się wiele do otwarcia świetlicy i pozyskania dla Koła cennej współpracy grona nauczycielskiego.

Wyniki maiowego konkursu

W jednym z numerów Głosu Robotniczego podano do wiadomości o ogłoszonym przez Komitet Obchodu 1-go maja w Brzezinach konkursie na najładniej udekorowany dom lub balkon w dniu 1-go maja. W wyniku przeprowadzonego przez Komitet Obchodu sprawdzenia 1-szą nagrodę w postaci 1,000 zł. i dyplomu uznania otrzymała Pow. Kom. M.O. za najładniej udekorowaną fasadę budynku.

2-gą nagrodę otrzymała Spółdzielnia „Społem“ — 500 zł. i dyplom uznania.

3-cią nagrodę ob. Mrozowski Aleksander prac. ZPU w postaci książki i listu pochwalnego. W ogóle dekoracja miasta Brzeziny była wyjątkowo ładna, do czego niewątpliwie przyczynił się w dużej mierze ogłoszony konkurs.

I. G.

Rydwan Sobieskiego w Muzeum Szczecińskim

Muzeum miejskie w Szczecinie wzbogaciło się cennym zabytkiem, jakim jest część rydwana zwycięstwa Jana Sobieskiego.

Zabytek ten swego czasu został przerobiony na kazalnica dla kościoła w Rudaczu, w powiecie szczecińskim. Podczas wojny kościół został zupełnie zniszczony, ambona jednak ocalała, odnosząc tylko nieznaczne uszkodzenia.

Resztki królewskiej karocy zdobną obecnie muzeum szczecińskie. Składają się one z 12 alegorycznych malowideł wiedeńskiej roboty. Jedno z nich przedstawia postać, chroniącą się pod tarczą orła polskiego, inne matkę, która kryje dziecko pod osłoną tarczy.

Widoczne są inicjały króla w stylu Ludwika XIV, oraz herb Sobieskich.

DZIEŃ ŁODZI

Podziękowanie

Prezydent Miasta Ob. Eugeniusz Stawiński składa niniejszym jako Przewodniczący Obywatelskiego Komitetu Pomocy dla Powodźian, serdeczne podziękowanie zespołowi aktor-skiemu, Zarządowi Okręgowego Łódzkiego Zw. Zaw. Art. Scen Polskich oraz literatom, którzy swymi występami uświetnili Poranek Artystyczny na rzecz powodźian, za ich bezinteresowny współdziałanie w obywatelskiej akcji niesienia pomocy ofiarom powodzi. Równocześnie Prezydent Miasta dziękuje Radzie Zakładowej i pracownikom techniczno - odministracyjnym Państwowego Teatru Wojska Polskiego, Redakcjom wszystkich dzienników łódzkich, Ob. Zimmemu - Dyktorowi Drukarni Sp. Wyd. „Książka”, Ob. Pawlakowi, Centrali Zbytu Przemysłu Papierniczego, Zw. Inwalidów Wojennych oraz Zarządowi ZAKSU-u za szczere poparcie i pomoc, okazaną przy organizowaniu wspomnianej wyżej imprezy dzięki czemu fundusz Łódzkiego Obyw. Kom. Pomocy dla Powodźian zwiększył się o 163.195.- zł.

ZMIANA TRASY 4-ki i 9-ki

W związku z prowadzeniem robót ziemnych na ul. Daszyńskiego trasy linii 4 i 9 w dniu 12 i 13 maja b. r. ulegną następującej zmianie:

Linia 4 — Zabieniec, Zgierska, Pl. Wolności, Piotrkowska, J. Stalina, Kilińskiego, II Wozownia, Chojny i z powrotem.

Linia 9 — Szp. Anny Marii, Daszyńskiego, Tramwajowa, Narutowicza, Piotrkowska, Pl. Wolności, 11 Listopada, Zdrowie i z powrotem.

PRZEDŁUŻENIE LINII TRAMWAJOWEJ
Nr 16

Dyrekcja M.Z.K. podaje do wiadomości, publicznej, iż od dnia 12 maja b. r. trasa linii 16-tej zostanie przedłużona od Pl. Wolności do ulicy Hipotecznej, i kursować będzie ulicami:

Kol. Obwodowa, Pl. Niepodległości, Pl. Reymonta, Napiórkowskiego, Kilińskiego, Pomorska, Pl. Wolności, Zgierska, Limanowskiego do Hipotecznej i z powrotem.

Z LIGI KOBIEC

„W sobotę dnia 10 maja o godz. 18-tej w sali SOLK ul. Andrzeja 1 ob. Elżbieta Warszawska wygłosi odczyt pt. „Pielęgnowanie niemowląt”.

Szczepienia ochronne dla dzieci

Klinika Chorób Dziecięcych U. Ł. (Szpital Anny Marii ul. Armii Czerwonej Nr 15) uruchomiła dział szczepień ochronnych (ospa, dyfteryja).

Szczepienia dzieci zdrowych odbywać się będą w środy od godz. 9—10-tej w lokalu Ambulatorium Kliniki.

Z TOWARZYSTWA PRZYJACIÓŁ UNIWERSY-
TETU W ŁODZI

„Zarząd T-wa P. U. w celu zasilenia funduszów, przeznaczonych na potrzeby Uniwersytetu Łódzkiego, urzędują dn. 17 maja rb. w Auli Uniwersytetu przy ul. Narutowicza 88 — BAL WIOSENNY. W programie — tańce, bufet, i atrakcje artystyczne w wykonaniu artystów, Teatru „Syrena”. Orkiestra B-ci Łopatowskich. Protektorat nad imprezą raczyli przyjąć I. M. Prof. Dr Tadeusz Kotarbiński, rektor U. Ł. i Prezydent Miasta Eugeniusz Stawiński. Początek wieczoru o godz. 20. Two P. U. apeluje do społeczeństwa łódzkiego o poparcie i wzięcie licznego udziału w zabawie. Zaproszenia wydaje Sekretariat Twa, ul. Andrzeja 14, Biblioteka Publiczna”.

PODZIĘKOWANIE

Zarząd Koła Polskiego Związku b. Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych w Łodzi składa serdeczne podziękowanie pracownikom G.U.L. za złożoną ofiarę na sieroty po b. więźniach powstania w sumie 3.000 zł. zamiast kwiatów z okazji imienin Dyrektora.

Z wielkowiejskiego dna

NA IMIENINY...

Z mieszkania Stanisława Kaczmarka przy ulicy Zapolskiej 83 nieznanymi sprawcy za pomocą wyjęcia szyby skradli wczoraj garderobę i różne rzeczy, ogólnej wartości 1000 zł przedwojennych.

CI SIĘ NAJEDZA...

Z ulicy Pojezierskiej 69 na szkodę Bolesława Frontczaka nieznanymi sprawcy skradli za pomocą oderwania kłódki 3 gęsi, 3 kaczki i kilka królików.

TRZEBA TO BYŁO DŹWIGAC!

Przy ulicy Zgierskiej 42 pokaleczony został przez wybuchający granat, przy którym manipulował, 12-letni Zygmunt Gadomski. Rannego odwieziono do szpitala Anny Marii. Granat ten przyniósł chłopiec aż z lasów Lutomierskich.

PRZEZ NIEOSTROŻNOŚĆ

Przy zbiegu ulic Reymonta i Hoffmanowej wybuchł pożar na skutek nieostrożnego obchodzenia się z naftą Janiny Grzydoli. Przybyła straż pożarna zlokalizowała. Ofiar nie było.

JAK SIĘ UBRAC

Nastąpiło tak poważne ocieplenie się, że przed każdą z niewiast zarysowała się konieczność pomyślenia o skompletowaniu garderoby, któraby była odpowiednia na ciepłe słoneczne dni lata.

Poza sukienkami spacerowymi o charakterze strojnym w zespole sukien letnich powinny się znaleźć sporządzone z

nam zapominać o tym, że tak len jak i bawełna są materiałami ulegającymi szybkiemu zabrudzeniu, tracącymi świeżość i stąd konieczność bardzo częstych prania.

Sukienki sporządzone z gładkich płócienek mogą być ozdobione haftem ręcznie wykonanym, kolorowymi stembnowaniami, bądź kolorowymi wypustkami. Stosując tego typu wykończenie do jasnej jednobarwnej białej, jasnoblakitnej, różowej lub żółtej sukienki) musimy pamiętać, by zastosowane do haf-

Następna sukienka uszyta być powinna z jasnego gładkiego jasnego płócienka. Boczne od nadciętego karczka biegnące partie bluzki zachodzą na biodra tworząc rodzaj baskinki. Spódnica układana z przodu w trzy głębokie fałdy. Przybraniem bluzeczki są dwurzędowo umieszczone guziczki. Sukienka

tu lub innych ozdób nici bądź tkaniny nie puszczaly w praniu i nie zniszczyły sukni.

Sukienki uszyte z kretonów deseniowych co najwyżej mogą być przybrane jednobarwnymi wypustkami. Z reguły sukienkom kretonowym nadajemy charakter sportowy. Nakładane kieszenie, sportowe kołnierzyki, proste mankiety wykańczane rękawki, rozszerzona plisami spódniczka, to ogólne zasady, które respektujemy sporządzając sobie letnią bawełnianą sukienkę.

Na załączonych rysunkach przedstawiamy naszym czytelnikom trzy sukienki, które sporządzić możemy z materiałów lnianych lub bawełnianych.

Pierwsza z nich sporządzona być może zarówno z gładkiego jednobarwnego płócienka jak i deseniowego kretonu. Spódniczka sporządzona z 4-ch części w przedniej partii rozszerzona jest plisowanymi godetami. Bluzka wykończona koszulowym kołnierzykiem zapinana na kilka drobnych szklanych guzików. Rękaw wykańczamy mankieta.

będzie niezwykle efektownie wyglądać jeśli pasek, kołnierzyk i mankiety oraz linie nacięć karczka i pseudo baskinki wykończymy wypustkami z materiału odmiennego w kolorze z całością sukienki.

Na uszycie trzeciej na rysunku przedstawionej sukienki nadaje się surowy jedwab lub grubsze płócienko. Spódniczka sukienki wąska. Bluzka wykończona dość długą baskinką. W przedniej partii bluzeczki seria stembnówek bądź plisek. Suknia wykończona kolorowymi stembnówkami bądź przewlekaną kolorową grubą nicią jedwabną. Ten model sukienki nadaje się na suknie przerobkowe. Sporządzić ją możemy ze starego nienoszonego i zniszczonego letniego kostiumku lnianego lub jedwabnego, z miękkiej flory itp. Na jej uszycie nie potrzeba zbyt wiele materiału.

Dbajmy o zdrowie
Szczepienia przeciwdurowe i przeciw ospie

Wydział Zdrowia Publicznego Zarządu Miejskiego w Łodzi przypomina, że z dniem 5 maja b. r. rozpoczęto szczepienia ochronne przeciw durowi brzuszemu. Szczepieniu podlegają wszyscy mieszkańcy m. Łodzi w wieku od lat 5 do 60 włącznie.

W celu udogodnienia mieszkańcom przeprowadzenia szczepień Wydział Zdrowia Publicznego zorganizował 11 punktów szczepień w różnych dzielnicach miasta, a mianowicie:

I punkt — ul. Limanowskiego Nr 117. II punkt — ul. Łagiewnicka 37. III punkt — ul. Zeromskiego Nr 4. IV punkt — ul. Pomorska Nr 23. V punkt — ul. Piotrkowska Nr 113. VI punkt — ul. Lubelska Nr 7. VII punkt — ul. Rzgowska 146. VIII punkt — ul. Ciasna Nr 10. IX punkt — ul. Rudzka Nr 7. X punkt — ul. Sędziowska Nr 14. XI punkt — ul. Srebrzyńska Nr 75.

Szczepienia są bezpłatne i dokonywane są na wszystkich punktach codziennie w dni powszednie w godzinach od 8-ej do 10-ej.

Nadmienia się, że w stosunku do opornych jak również do przeciwdziałających akcji szczepień ochronnych przeciw durowi brzuszemu niezależnie od przymusowego doprowadzenia ich do szczepienia przez organa Milicji Obywatelskiej — stosowane będą sankcje karne.

Jednocześnie ze szczepieniem przeciw durowi Wydział Zdrowia Publicznego przeprowadza szczepienia ochronne przeciw ospie.

SZCZEPIENIU PODLEGAJA

a) wszystkie dzieci urodzone w 1946 r. oraz wszystkie dzieci starsze dotychczas niezaszczepione.

b) wszystkie dzieci, które ukończyły lat 6 oraz wszystkie dotychczas niezaszczepione powtórnie.

Szczepienia przeciwospie dokonywane są codziennie w dni powszednie w godzinach po południowych od 5-ej do 7-ej w wymienionych niżej punktach:

I punkt — ul. Piotrkowska Nr 113. II punkt — ul. Zawadzka Nr 41. III punkt — ul. Zgierska Nr 130. IV punkt — ul. Szpitalna Nr 10. V punkt — ul. Srebrzyńska 75. VI punkt — ul. Sanocka Nr 36. VII punkt — ul. Pryncypalna Nr 3. VIII punkt — ul. Pomorska Nr 123. IX punkt — ul. Napiórkowskiego Nr 72a. X punkt — Staszica 100.

Sprawdzanie, czy ospa się przyjęła odbywać się będzie w tych samych lokalach i godzinach w tydzień po dokonaniu szczepienia.